

původní slovo / o původních obálkách GAGu 2016 * Z pošty / Č-S. Novinářská cena! * FECO / France versus International - continue... * Dvojrecenze / Album Adam Lešikar: „Žer ty stranou!“ + katalog „Známky (Stamps) v Bělehradě“ * Z Polska / 2x z Muzea karikatury * Ze světa / Rusko, Turecko, Belgie, Slovensko, Argentina, Norsko * Časopisy / Charlie - Deutsche Ausgabe! * Silvestr / Vtipy v novinách 31.

e-GAG

12. 2016 * Objev / Jiránkovy „intimity“ v Reflexu č. 52 * O humoru / Z tisku * Z domova / Plzeň, Minice, Cheb, Praha, Č. Budějovice, Hradec Králové aj * Archiv / O vtipch ve Stadiónu * Retro / Dva roky bez Kobry * Výběr / „P. F. 2017“ * Mistři pláten / Zatím po staru * Dokument / Semafor sešit - II. díl * Kalendarium *

Výsledky: OSN, Chorvatsko, Kosovo, Korea, Řecko * Propozice: Slovensko, Turecko, Belgie, Brazílie, Irán, Čína, Syrie, Portugalsko, Egypt ^{AL}

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-číslo 2017 / 1

XV. ročník

KRESBY: JIRÁNEK, DOUŠA, KOTYZA, STESKA, MATUŠKA, LINEK, AYRA, PERNECKÝ, SVRČEK, KOTRHA, KUSTOVSKIJ, AXINTE, ŠIMEK, WEGMANN, ČIZMAZIA, NEPRAKTA, NOVÁK, FELIX, FEFÍK, ŠRÁMEK, CORTEZ, URBAN, STEIGER, KEMEL, BADO, BARVIRČÁK, WACHSMANN, TEICHMANN, ZAMAN, LUKOVICH, IHNAT, MIRAE, PAVEČIČ, LEURS, SLÍVA, OSPINA, NIEUWENDIJK, HAĐÁK, ŠLITR, LEŠIKAR, VHRSTI, PISTMESTROVIČ, CRIHANA, FARZAT, ZARUBA, BORN, RENČÍN, JELÍNEK

původní kresba / k původnímu slovu „Co patří na titulní stránku GAGu?“

Kreslený vtip nebo snímek? Novoroční vydání zahajujeme kresbou. Je to Jiránkovo přání do Nového roku (hodně staré, ale stále aktuální, protože „české“). Tentokrát jsme zvolili na obálku e-GAGu kresbu. Jindy však na titulní stránce najdete fotografii. Proč? Nad tím se zamýšlí v dnešním (p)ůvodníku GAGmen, který porovnal všechny obálky minulého ročníku... K čemu dospěl? Dozvíte se už **na příští stránce!**

Kresba: **Vladimír Jiránek** (o jeho „domácích pracích“ v silvestrovském čísle **Reflexu** píšeme v rubrice **Objev** - samozřejmě i s ukázkami z dotyčného alba „**Omilovánky**“)

(p)Úvodní slovo / Ohlédnutí za minulým ro(ční)kem

Dosud byla - a jistě zase bude - naším hlavním směrem cesta vpřed. Pohled do blízké budoucnosti je tím jediným možným, pokud člověk (nemluvě o lidstvu) chce přežít, protože... Proč? Protože jinak by se zbláznil.

Ohlízet se však stojí též za to. A to protože... Vlastně ze stejných důvodů. Říká se tomu poučení, ale jde o pud sebezáchovy. Člověk se dovede vyvarovat minulých chyb a omylů. Ač se to někdy nezdá...

Tolik obecně (a vzletně). Jenže GAG na prahu Nového roku (popravdě dva týdny za prahem) svůj první (p)úvodník nehodlá věnovat pohledu vpřed, ale chce se otočit zpátky. Nebojte se, jen do roku nedávno uzavřeného. A k tomu pouze do tuctu vloni vydaných čísel našeho magazínu. Ani ta však nebudeme zkoumat zvlášť zevrubně a vyjimat z nich (naše) chyby či vyzvedávat (cizí) přednosti. Nic takového!

Fakta jsou fakta aneb čím víc, tím líp...

Dlouhodobým abonentům GAGu (jsou tací, kteří jej odebírají od prvního ročníku) je známa záliba GAGmena v různých statistikách. Ti, kdo jsou už zvědaví na únorové vydání, kde je čeká seznam našich autorů oceněných v roce 2016 na půdě mezinárodních soutěží, mají smůlu. Výsledný seznam jmen a porovnání s minulým rokem je tu už dnes! Asi proto, aby bylo dřív vidět, kam spějeme (ne, neříkejte to, dokud nepopatříte na „železná“ fakta).

Vzali jsme loňské GAGy, rozprostřeli je pěkně po redakčním pracovišti, a koukali jsme na obálky. A vy můžete doma učinit totéž! A pak posoudit, zda naše přehlídka, jak ji tu předkládáme, je věcně správná...

Kresba: **Bado: „Autocenzura“**

Obálky jsou tvář čísla!

A zjistili jsme především: Ten tucet obálek má jen jedenáct kusů - v létě totiž vyšel GAG jako dvojčíslo 7/8. Tuto karikaturistickou jedenáctku jsme posoudili z několika hledisek. Za prvé nás zajímal **poměr kreseb** (cartoon) **a snímků** (foto). Vyšlo to **8:3**. Těch osm vtipů mělo **devět autorů** (číslo 10 jsme věnovali trendu světové cartoonistiky a ten jsme dokumentovali hned dvěma díly cizích autorů). Poměr zahraničních autorů k našim byl 5:4. Za hosty nastoupili: **Gluszek a Graniak** (oba Polsko), **Amorim** (Brazílie), **Kazanevsky** (Ukrajina) a **Hergé** (postavu Belgičanova *Tintina* ovšem použil jistý **Matson**). Právě v č. 4 (teroristické útoky) a v č. 1 (imigrace do Evropy) reagovaly GAGy na velké události ve světě, jak je přinesla karikatura. **Amorim** v č. 2 a zmínění dva Slované v č. 10 zase ilustrovali témata hlavních materiálů (esejí) těchto čísel. Zde se sluší poznamenat (ale nekomentovat), že se všemi jmenovanými se edYtor zná osobně. Samozřejmě až na legendárního tvůrce *Tintina*.

Za domácí byli nominováni na obálku **Nepřakta, Matuška, Born a Kemel**. Každý ovšem z nějakého konkrétního (aktuálního) důvodu: první dva jmenovaní ilustrovali hlavní linku uplynulého ročníku, kterou bylo výročí „Největšího Čecha“ - císaře *Karla IV.* (Věděli jste před tím, že se tečka za římskou čtyřkou správně nemá dělat? Tentokrát ji tu máme na konci věty a tak to snad nevádí!) **Born** se o obálkovou kresbu přičinil svou smrtí; **Kemel** pak naši reprezentaci uzavřel jako hlavní (bohužel de facto u nás osamělý) karikaturista žánru „editorial cartoon“ - deníkový glosátor současných událostí. Jednak šlo o ilustraci k většímu textu pro Mediažurnál uvnitř čísla, jednak o upozornění na autorovu aktuální výstavu v Poslanecké sněmovně.

Překvapení: Obálkové snímky jsou výhradně ze Slovenska

Zbývající tři obálky GAGu ovládly snímky. Všechny tři zachytily události světa kresleného humoru - a všechny tři fotky jsou ze Slovenska! To je určitě zajímavé, protože vzhledem k postavám, které na nich postávají, to není na první pohled patrné. Ale jak na obálce GAGu č. 9 (**Pavel Matuška**) tak GAGu č. 11 (**Jiří Novák**) zaujali Češi své místo proto, že byli v *Kremnici* i v *Hlohovci* oceněni. Nu a GAG č. 7/8 zase věnoval své titulní foto další nadnárodní akci - „*Kýchání mozku*“ v *Prešově* (s českým zástupcem v jury).

Summa summarum (česky řečeno: **dohromady**) *Czechia versus World* (fotky vs. kresby) = 4:7 ale i 6:5, podle toho zda jde o místo činu, zda jde o autory anebo o zobrazené osoby.

Překvapení na závěr:

Nyní by se slušelo shrnout tento přehled několika větami - jak promyšleně jsme budovali vizuální dojem magazínu a jak objektivně jsme sestavovali čísla, aby GAGy tvořily svým obsahem a zastoupením různých kreseb i autorů a událostí vyrovnaný obraz o světě kresleného humoru v naší zemi a ve světě. Nebyla by to však pravda. Ani chvíli jsme se nezamysleli, jak to všechno vzájemně souvisí anebo jaká bude vizáž ročníku 2016.

Samozřejmě jsme vždy vybírali to, co se nám zdálo být v tu chvíli důležité či aktuální. Anebo to, co se hodilo k významným materiálům v konkrétním čísle. Obvykle jsme nakonec volili ze dvou možností... a nakonec se něco stalo (Brusel, Born...) a původní nápad šel z obálky dovnitř e-GAGu. Kupř. fotka z jury soutěže „Olive“ anebo vtip *Vladimíra Renčina* k připomínce jeho 75. narozenin... namátkou dva kousky, které nakonec z obálky odskočily o pár stránek dál - to jsou takové příklady, které nám zůstávají dosud v paměti.

Píšeme tato slova ke startu nového ročníku GAGu ještě v roce minulém. A tak aspoň v klidu můžeme věřit, že i v roce 2017 budou obálky pečlivě zvolené co do námětu i autorů... Až ve chvíli, kdy budete číst tyto řádky, budete moci posoudit, jak nakonec náš výběr pro číslo 1 dopadl. To zas bude váhání...!

G-men

Z pošty / Nominace „Novinářská cena 2016“: do 31. ledna tr!

Vážený pane Hanousku, nejsem si jistý, zda se k Vám dostala informace o tom, že je opět možné nominovat příspěvky do soutěže Novinářská cena 2016 - kategorie Nejlepší česko-slovenský vtip, komiks nebo karikatura.

Nominaci je možné provést vyplněním formuláře zde: <http://www.novinarskacena.cz/dlazdice/prihlase-ni-do-souteze/>

Příspěvky možno nominovat do 31. 1. 2017.

Myslíte, že byste tuto informaci mohl rozšířit mezi příjemce magazínu e-GAG? Díky a zůstávám s pozdravem, Michael Adamec,

Koordinátor komunikace a soutěže Novinářská cena
NADACE OPEN SOCIETY FUND PRAHA | Hradecká 18,
130 00 Praha 3

e: michael.adamec@osf.cz | w: www.osf.cz

fb: www.facebook.com/nadace.osf | t: [@nadaceOSF](https://www.facebook.com/nadaceOSF)

Foto: **Jan Koutek**: *Vico, Kemel, Hanousek* při besedě k NC
Kresba: **VHRSTI** (Novinářská cena za rok 2015)

Velmi milým překvapením skončilo otvírání velké obálky z Německa. Namísto tak trochu očekávaného Nebelspalteru či Eulenspiegelu, který nám posílá *Honza Tomaschoff* z Düsseldorfu, vytáhli jsme z ní úplně nového zajíce!

Putin s Trumpem na nás vykoukli z titulní strany slavného „*Charlie Hebdo*“. Jukali současně ze svých dvou dárkových krabiček, ale tím hlavním důvodem našich vyvalených očí byly nápisy v němčině. Namísto francouzského originálu jsme zírali na „*Deutsche Ausgabe*“ z 29. 12. 2016 a v zápětí už listovali v novinách ve formátu o pár centimetrů na výšku kratšího než jaký má český MfDNES...

Je to tak, opravdu už vychází ten černý a ostrý časopis i v Německu - znamená to pro nás mimo jiné i lepší pochopení vtipů. Samozřejmě ovšem zůstaneme závislí už na tom původním překladu z fráňiny do němčiny... Číslo tištěné na novinovém papíru stejně jako to z Paříže má 16 stránek a na nich třicítku vtipů.

Na obálce vlevo se píše asi toto: „*Dárečky*“... *kterých se chce každý zbavit!*

Hlavní plochu zabírají, jak už

víme, dlouhé i krátké komiksy. Celostránkový barevný je o „*Kolínu nad Rýnem - měšťě beze strachu*“. Popravdě se zatím nijak neorientujeme ve stylu nových autorů - je tu opravdu znát že chybějí hvězdy typu *Wollinského*. Hlavním autorem je **Felix** - vtip na na str. 1 (viz!) i ústřední fór na str. 16 jsou od něho. A také vtip s *Alexandrovci*, který budí rozruch, pochází z jeho ruky. Hlavním dárkem čísla čtenářům je prostřední dvoustrana - na výšku zavěšená se vyjímá v redakci jako **obrázkový kalendář na celý rok 2017**...

Více o vpádu pařížského satirického živlu do německého humoru stýskajícimu se po Pardonu, přineseme příště... Zatím tedy, že i v Německé verzi se píše že zakladatelem listu byl *Cavanna*. A že šéfredaktorkou je *Minka Schneider*.

Silvestr v tisku / *Denní listy a týdeník*

Nelekejte se! Toto není zmrtvých vstání ani autora **Jiřího Šrámka**, ani starého velkého komunistického *Rud'asa*! To se jen jeden vtip zesnulého karikaturisty ještě stále může objevit - Třeba mezi starými zásobami výrobců křížovek. A nutno přiznat, že nikoliv obří křížovka s dokončením anekdoty v tajence („*Tak nevím, co bych měl dát tátovi k narozeninám. Už mám všechno, co potřebuji*“), ale hned malá řádka aktuálních vtipů **Miroslava Kemela** umístěných na pěkných, ba čelných místech deníku **Právo**

a jeho dvou příloh, staví tento deník jednoznačně do čela námi na Silvestra zkoumaných novin. Tento přehled jsme v GAGu svého času prováděli pravidelně, jenže! Stále se snižující počet vtipů na jeden výtisk a plus zvyšující se cena deníků nás od toho odradily. Však i dnes

Věříte evoluční teorii, že na počátku všeho byla vločka sněhu?

Tak šťastnej a veselej... Ale ne zas moc, ať nepuknem smíchy...

Kemel na víkend

Hlavu vzhůru, příteli, byl to fajn rok. Záleží na úhlu pohledu!

nás tak každý objevený kreslený vtip přišel na nějakých dvacet kaček! Jde jen o čtyři noviny, o humoru v týdeníku si povíme později.

Mezi deníky stanulo o Silvestru na čele „Právo“. A s velkou převahou!

Při nákupu v prodejně Žabky jsme se museli obejít bez *Deníku a Sportu*, které zde buď nevedou, anebo byly na Silvestra už v poledne vyprodány. A také bez *Hospodářských novin* - pokud v těchto titulech vtipy najdete, rádi Silvestrovský výkum doplníme. A naopak jsme - přiznáme se poctivě, že kvůli obálce od *Jiránka* - přibrali týdeník *Reflex*. A chtěli jsme posoudit i týdeník *Instinkt*, který nám věnoval *Tomáš Čechtický*, někdejší pišící redaktor legendárního *Škrtu*.

Kemel se má!

Kemel - viz kresby vlevo, se ve svátečním poločase změnil tak trochu v nového *Ladu*. Radost, že se může na chvíli vymanit z aktuálního politikaření plného kariportrétů, je patrný. Vnější dojem idylky samozřejmě při bližším pohledu klame, viz oba kolorované vtipy. Zatímco ten prostřední je dominantním obrazem na titulní straně deníku (přes čtyři sloupce ze šesti!) v příloze *Magazín+TV* čtenáři našli vtip, který uvádíme vlevo dole (přes tři sloupce ze čtyř!) pod titulkem rubriky *Kemel na víkend*. A horní kresle-

ná glosa se sněhuláky (sahá též přes 4 ze 6 sloupců textu) je hlavní kresbou na straně 4 vyhrazené v *Právu publicistice*.

ou dobu, která už trumfla ničením hodnot dobu postmoderní, se spíše hodí Sat

Co s tím Cortésem?

Velkým zklamáním, i když de facto očekávatelným, byly **Lidovky**. Kde jinde, než v tomto kdysi hedlajnovém titulu naší polistopadové žurnalistiky bychom měli zjistit, či se spíš utvrdit v tom, že po zakladateli žánru „editorial cartoon“ Jiránkovi a jeho spolutvůrcích (*Vico, Pálka, Renčín*) respektive následnících už karikaturistům pšenice nekvete? Namísto kreslených vtipů, karikatury či aktuální kreslené glosy k dnešku se už přes rok redakce snaží oživit noviny pouze ilustrační tvorbou **Richarda Cortése**.

Co teď s ním? Výtvarníkem je jistě zručným, i nápady má docela dobré - nekopírují pouze trapně související text. Milá je i jeho skromnost, když se nechává prezentovat jen jako autor **ilustrací**.

Pokud to ovšem není naopak: že se jako umělec od karikatury chce distancovat. Co když se cítí někde výše než tam, kde v hierarchii výtvarného umění stojí, či leží autor **kreslených fórů**?

Ono na tom nesejde a odpověď neznáme; tu by nám mohl dát asi jen autor ilustrací v *Lidovkách* sám.

Grafici LN v silvestrovském vydání deníku schopného ilustrátora hodně využili. Ve dvou ze tří vložených sešitů, které nám při otvírání novin vypadly, se ve dvou ocitají na titulní straně. **Nahoře** je to v „České pozici“ hlavní text čísla od *Radkina Honzáka* (přes tři z pěti sloupců) a v příloze „Relax“ (tipy na silvestrovské a novoroční akce od *Tomáše Baldýnského*) je to obraz na šíři celého formátu strany; **viz dole!** Pokud jde o prostor, daly teda LN *Právu* na frak. Ale proč z toho nijak neplesáme?

Mladá fronta je tím trapná už DNES - a co teprve ZÍTRA?

Možná proto, že už předem víme, co nyní bude následovat. Naprostý zmar prestižního (nejčtenějšího ve skupině nebulvárních titulů) listu **MIDNES**. Ani Silvestr nepomohl deníku a jeho přílohám k propuknutí apetitu po výtvarném humoru. Tak jako *Lidovky*, také *Fronta* na svých stránkách hostovala naší karikaturistickou špičku. Dnes stojí jen na **Václavu Teichmannovi** a jeho zručnosti (a obdivuhodné startovní rychlosti). V silvestrovském čísle je to portrét sportovní osobnosti. V redakci se autor těší takové důvěře, že **jméno** k portrétu judisty v doprovodném popisku ani neuvedli. A my zase kresbu nereprodukuje - konečně v tomto e-GAGu najdete v rámci rubriky **Humor v tisku** i „jiné *Teichmanny*“

V hlavním těle **mFDNESu** se žádné veselé kresby nenacházejí, zato je však plné moc smutných tahů perem. Je neuvěřitelné, kam za poslední desetiletí došla školní výuka písma! Jen jediný z autorů blahopřání čtenářům deníku má slušný rukopis. Ostatní jsou zřejmě bez svého *chytrolína* zcela bezmocní, pletou si verzálky s minuskami, dokonce je mění v mutanty různých druhů, spíš však padruhů... Dokonce převažuje obrácený sklon písma a jeden z autorů dokázal napsat každé slovo nakloněné jinak. Řada slov je vlastně nečitelných! A to vůbec nemluvíme o banálních textech bez jediného nápadu. Či vtipu - bonus pro oko čtenáře to není - leda pastva pro písomožalce a grafology. Co ti teď budou o vás vyprávět, dámy a pánové!

Pětku můžeme na čtyři mínus redakci snížit jen za fotku v pražské příloze. Jde o Gagmenova syna Víta, kterak vzdoruje obřimu Čiňanovi, když mu chce vzít (na naší Kampě!) tibetskou vlajku. Veselé to sice není - ale díky, fotoreportéře Michale Šulo.

Silvestrovské (nebo sobotní) **Víkendy** na humor rezignovaly zcela; asi úmyslně. Nu, je lepší přiznat, že kreslený humor neznáme a nemáme. A ten, který známe, mít ani nemusíme. Kde

jsou ta destiletí, kdy se **Víkendy** chlubily vtipy světových „es“ týden co týden!

Předsilvestrovský, neboli čtvrtěční **Magazín +TV** se zachoval stejně a jak to nyní bývá zvykem, splynul s mainstreamovou představou „diváků nováků“, že legrace je, když se všelijak tváří a maskuje nějaký Kohák. Fuj! Proti tomu je i rozhovor s *Polívkou* a jeho *Pecou* potěchou. Ovšem my jsme si vás kupovali kvůli kreslenému humoru!

A už je tu bulvár!

Zvolili jsme za všechny ty *Aáchy* a *Auveje* ten původní - *Blitz*. Pardon - **Blesk**. Je to zajímavé; Vytáhli jsem ho ze stojanu ve chvíli, kdy jsem si byli jisti, že nás nikdo

v krámu nesleduje a skryli si ho rychle mezi opravdové noviny. A jistý starší pán co přišel po nás, po *Blesku* hned sáhl - asi si nevšiml, že ho při tom vidíme!

Ted' už jsme v pracovně sami a tak ho otevřeme! Zatímco na titulní i poslední straně má silvestrovský *Blesk* ze 31. prosince spíš fotky herců a zpěvaček, hned na druhé straně to propuká - obří titulky před dvě strany vyzývá: **Prochechtejte se do roku 2017**. Nabízí proto padesát anekdot, kterým říká **vtipy** plus čtyři vtipy barevně kreslené - od **Petra Urbana**. **Viz obr.!** Jeden z nich je zmenšen na dva sloupce a přestože je doprovázen vytištěným textem, jen těžko ho přečíst.

A pak jsme listovali a listovali a... najednou byl konec. Co dodat? Snad že ani tři páry povedených ženských prsou jeden dobrý vtip nenahradí! Naštěstí Blesk vydává i přílohu TV-mánie, a tam jsme kromě programu našli další dvoustranu - tentokrát s titulkem **Silvestrovský nářez vtipů** - a uprostřed návalu plné dvacítky anekdot ještě jeden velký **Urbanův** vtip. Možná se pleteme, ale není on ten Petr třeba výhradním karikaturistou Blesku?

Týdeníky: Jen Reflex

Nepovedený duel: Reflex versus Instinkt.

Oba týdeníky nejsou špatné, Mají solidní tvář i obsah, z Reflexu se během těch dvou desítek let stal úplně jiný časopis, vypadá přitažlivě a být tzv. obyčejným středostavovským měšťanem, asi bych ho občas i vyhledali na pultě. A pokud snad jste poctivými čtenáři, asi ho ani za týden svátků celý nestrávíte.

Už takto máme krom psaní do GAGu potíž přečíst to, co ráno najdeme ve schránce, tedy celý předplacený deník. Plus aspoň prolistovat pár příloh než se jich zmocní náruživá sudokářka. A k tomu přičtete nadupaný týdeník Respekt, jehož pozice je nám bližší než ta Reflexní? Instinkt je též solidní, rovněž příjemně laděný časopis, spíš pro ženy, ale ne jen pro ty, které si raději popláčou nad romantickým osudem hrdinek od Pilcherové a spol. O to tu nyní nejde.

Oba týdeníky se ovšem liší - a jistě nejen v posledním čísle roku - vztahem k výtvarnému humoru. U Reflexu to bylo odjakživa, po dlouhá léta sem posílal vtipy **Vladimír Jiránek**, rovněž tak už dlouhá léta zde HRUTEBA píše své **Zelené Raouly**. Jen za Jiráňka nyní - i když snad ne na jednom místě - zaskakuje mnichovský **Ivan Steiger** (viz výše „Perem Ivana Steigera“, což ale vypadá jako

by šlo o stálou rubriku). A stále více se tu prohání rychlá a ne-dbale působící fixka **Marka Douši**. Jak ukazují tři obrázky ze Silvestrovského vydání **vlevo**.

Začněme však od obálky čísla **52, která je dnes v Česku o-jedinělá**. Nevypadá to, že by ještě Reflex někdy v budoucnu mohl takový kousek zopakovat. Autor je mrtvý, kresba s nahou paní jako lákadlo na vzpomínky jeho druhé ženy Evy, jsou vlastně neopakovatelné. Také zdroj kreseb - byly vybrány ze dvacet let staré sbírky „**Omi-lovánky**“, může zabrat jen na mladé a o autorovi neinformované publikum. Šestistraně 68 - 73 (s přihlédnutím k obálce) můžeme zatleskat, ale je to víceméně jen redakční retronápad, který je v tomto provedení příště nerealizovatelný co do vtipů. A též jejich autorů.

O článku „**Medvídku, šel jsem se projít**“ čtěte a ukázky hledejte v samostatné recenzi v tomto GAGu.

Živé, neboť pro aktuální potřebu čísla kreslené glosy (?) ilustrace (?) vtipy (?) zde má **Marek Douša** - viz **vlevo nahoře** (kresba ke komentáři Karla Steigerwalda) a **viz dole** (strip k novému Listu pro Cyrila Höschla a jeho odpovědi na téma „Průměrný plat“) Červený Markův vtip „**Nikdy nebylo líp**“ na str. 14 je povedeným obrazovým doprovodem, vlastně vykřičníkem k textu. V něm jde o ekonomické zamyšlení, jež dokazuje, proč máme být optimisty. Douša se pak ještě projevil na dvoustraně, která je též zařazena přesně pro Silvestrovské vydání. Na otázku „**Co považujete za vtip roku**

2016?“ krom čtrnácti tázaných osob a výše uvedených dvou kreslířů **Steigera a Fefíka** (viz kouřící krematorium) odpovídá rovněž **Douša** - svou účtenkou pro Babiši EET.

Grafikům redakce lze vytknout, že pouze jejich tři odpovědi neopatřili stejnou jmenovkou s hlavičkou jako všechny ostatní! Jelikož jména **Douši a Fefíka**, které na rozdíl od **Steigera** nejsou přímo autory srozumitelně signovány, nutno hledat s lupou! To je autor vtipné kresby v očích redakce až takhle maličký - oproti úředníkovi, studentce či galeristovi?

Když už jsme se pustili do listování tlustým sešitem (76 stran) zmiňme, že humorný či snad veselý ráz posledního čísla ročníku uvnitř kromě **Medvídku Jiráňka** ještě zaplňují evergreen

od M. Bystrova „Causa: Šimek a Grossmann“ a J. X. Doležal kratším textem nafouklým o dvoustránkovou fotografii o „Králi recesistů“. Ten materiál je aktuálnější, což je dobré, ale obzvlášť veselé čtení to tedy není.

Reflex č. 52 si víceméně za využití humorného výtvarného žánru zaslouží pochvalu; vlastně by mu patřila už jen za to, že v magazínu není ani jedna fotka *Koháka*. I to se dnes cení...

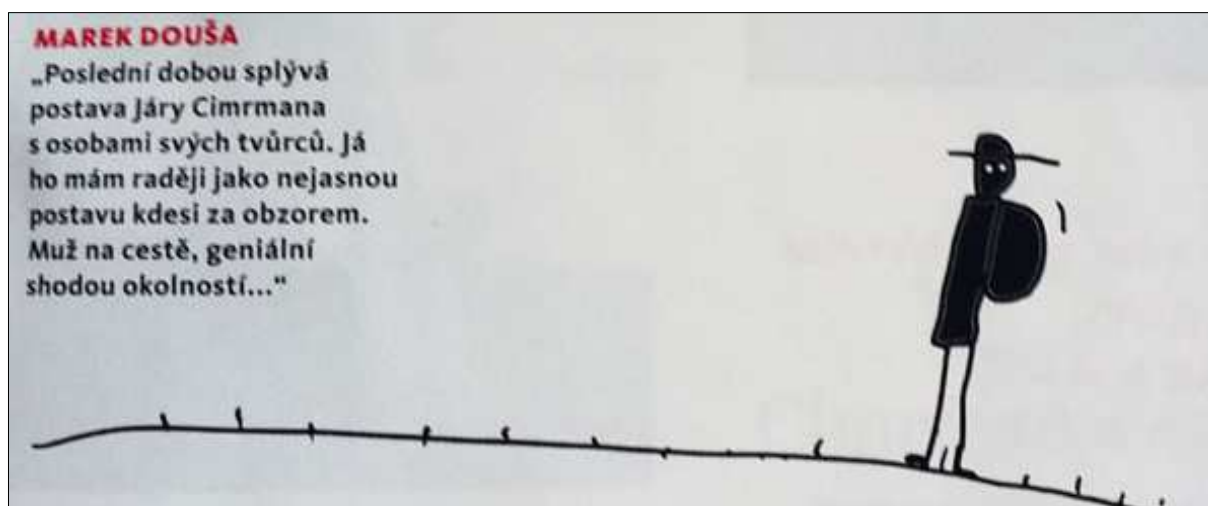
Ke kladnému hodnocení ovšem přispělo ono naše neplánované srovnání s *Instinktem*, v němž jsme žádný vtíp neobjevili. Na tomto místě jsme měli původně výtku, jenže ta se nakonec obrátila proti nám. Ach jo.

Nepovšimli jsme si totiž, že *Instinkt* není silvestrovské č. 52, ale jde o předvánoční - číslo 51. A tak je už výtku pryč a přichází omluva *Tomášovi Čechtckému* z *Instinktu* který už se ve svém týdeníku autorům kreslených vtípů věnoval, a možná tak učinil i na Silvestra (důkaz v podobě čísla 52 bohužel po ruce nemáme).

Dodatek: Něco z předchozího Reflexu

20 výtvarníků už v předešlém čísle Reflexu zkusilo odhalit podobu největšího Čecha.

V rubrice **O humoru** jsme z českého tisku vybrali (a okomentovali) příspěvek deníku, týkající se oslav objevení **Járy Cimrmana**. Proto se docela nabízí možnost dodat, že v jiném médiu, které teď zkoumáme, se této legraci věnovali víc než hodně:

Mimo jiné *Erika Bornová*, *František Skála prostr.*, *Štěpán Mareš* a také **Marek Douša (viz kresba!)** Celkem nápadu v Reflexu věnovali 6 stran a mnozí autoři se vyznamenali originálním řešením **Járovy podoby**. Mají ovšem štěstí, protože obdobný nápad v dánského listu - nakreslit **Mohameda**, skončil - jak víme - špatně. A to nejen pro karikaturisty. (**GAGmen**)

Retro / V hospodě bez Kobry (+ 22. 2. 2015)

Vybrat jen jednu z miliónu fotek Kobry anebo s Kobrou je dost těžké. **Josef Kučera** opustil naši velkou hospodu před dvěma lety a ta ztráta poněkud zapadla v konkurenci s vyvražděním satirického Hebdo. Jenže pařížská tragédie nás nezaskočí tak často, jako nepřítomnost Kobry u stolu. Jak víte, tou hospodou míním celou republiku a tím stolem naši komunitu - kreslířů vtípů. Jelikož nevíme dne ani hodiny, vnučuje se myšlenka nepromarnit poslední možnost dát nějak dokupy jeho odkaz - nemyslím tím vzpomínky na rázovitou figuru - těch máme každý dost. Jde spíš o soupis všech Salonů, o soubor všech katalogů a dalších textů, které Kobra napsal kdejakému autorovi do alba jeho vtípů. A také, co napsal jinam. *Jiránek*, *Holý*, *Ševčík*, *Pacák*... ti nám už o Kobrovi nic nesdělí. Byla by škoda, kdyby nakonec nezůstalo ani to, co psal Kobra o nich, když jim organizoval výstavy. Vybrat fotku s Kobrou bylo nakonec lehké. Snímek je z kina Ořechovka, kde se

konala výstava jeho koláží k výročí sovětské agrese do ČSSR. Ve stejné budově měli novomanželé Kobrovi veselici! V sále hospody „*U Lhotáků*“ jim k tanci řinčel klavír mé babičky *Loly Hanouskové*. (ih)

V Reflexu číslo 52/2016 nelze přehlédnout velký článek s kresbami **Vladimíra Jiráňka**... Důvod vidíte vlevo nahoře: je jím obálka silvestrovského vydání známého týdeníku. Nu a vpravo zase vidíte, a snad se vám podaří i ve zmenšeném měřítku i přečíst co autor Milan Tesař v úvodu (tzv. pereexu) bohatě ilustrovaného článku píše. Když si odmyslíme opravdu nečekanou neinformovanost autora o tom, čím se liší anekdota od kresleného vtipu, oceníme „přiznání“, kde se vzal bezvadný nápad na připomenutí Jiránkovy apolitické, o to však po většinu jeho života významné části výtvarné tvorby. My, co máme pár autorových kreseb či vzkazů v šuplíku, bychom asi jen tak hned nezveřejňovali tak intimní kreslené glosy - a to s ohledem na Vladimírovu rodinu, obě ženy a potomka. Tesař chytře využil faktu, že sám autor (kdoví proč?) souhlasil s vydáním alba „**Omilovánky**“.

Stalo se tak v roce 1995 a tyto dva obrázky - snímek Vladimíra s manželkou Evou a kresbou téže dvojice z roku 1992 se tak staly vědomě neokázalým sdělením o autorovi, jak si ho řada z nás pamatuje.

Novým prvem, kterým tak Reflex přináší, je dnešní glosování **Evy Jiránkové** k tehdy ještě dost čerstvým kresbám. Dozvídáme se tak i dost nová fakta či názory o karikaturistovi, které nikdo jiný nemůže znát (a hlavně ne s klidným svědomím zveřejňovat) a to je pro historické hodnocení umělcovy tvorby cenné. Třeba slova: „Je zajímavé, že Jiránkovy vtipy nejsou vulgární. Asi proto, že jsou vtipné.“

Šestistrana s názvem „Medvídku, šel jsem se projít“ byla v Reflexu zařazena až na samý závěr čísla 52 (str. 68-73), asi kvůli tradici, která velí humor dávat do periodik na konec. Či proto, že přece jen jde o natolik intimní kresby, že by se ne zcela bulvárnímu magazínu neslušelo tím začínat - ani na Silvestra... Vlastní text není příliš dlouhý, ale má jednu přednost - přiměje člověka sáhnout do knihovny a po letech se do alba znovu zabrat. A fakt - Tesař má pravdu v tom, že v půli 90. let minulého století plných divokých událostí tato informace o osobním životě abstinujícího karikaturisty, kreslíčího tehdy do prestižního deníku své Klausy či Luxy, nevypadala až tak důležitě. Dnes se ukazuje, že významná byla. Připoňme jen stručně, co Reflex přidává:

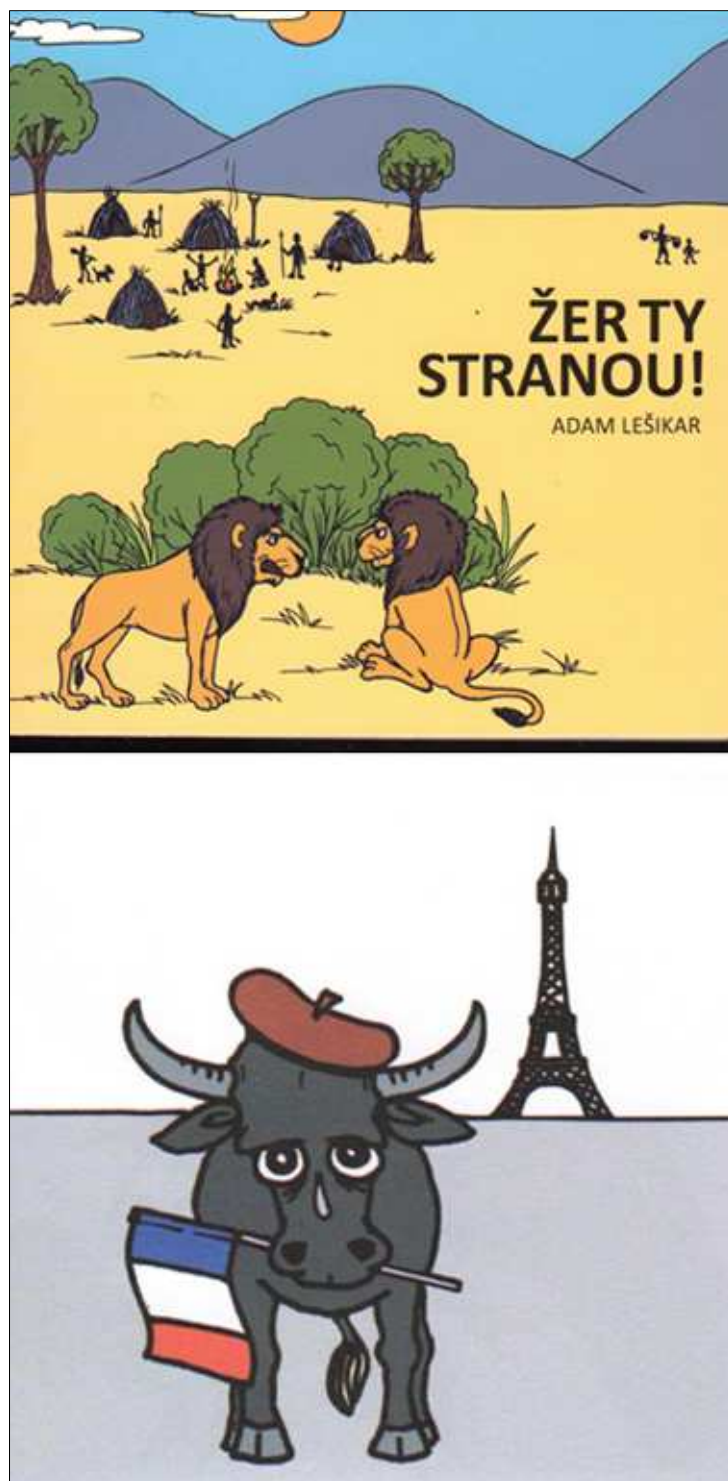
„Rok 1989 byl pro Vladimíra Jiráňka dvojnásob šťastný; dva měsíce před Listopadem (19. 9.) si ho Eva vzala na Staroměstské radnici. Byl to happy end příběhů z *Omilovánek*, jež kdysi začaly prosbou muže, který prchal ze své samoty.“

Kresby, které zastupuje náš **horní obrázek**, a kterých je v knize více, **se v Reflexu neobjevily**, což lze pochopit. Více obrázků je z oblasti ne zrovna pointovaných vtipů - ale z o to cennějších osobních vztahů, okamžitých reakcí umělce na konkrétní životní okamžiky. Eva k tomu říká přesně: „*Já instinktivně cítila, že Vláda má možná problém s alkoholem, ale určitě ne s charakterem.*“

(i. h.)

V titulku nejde o neobratnost - jedna publikace je **ta sbírka** vtipů (mladší), zatímco druhým svazkem je **ten katalog** (starší). Takže si naslihneme prsty a jedeme, pěkně stránku za stránkou...

Adam Lešikar: **“Žer ty stranou”** - Česko

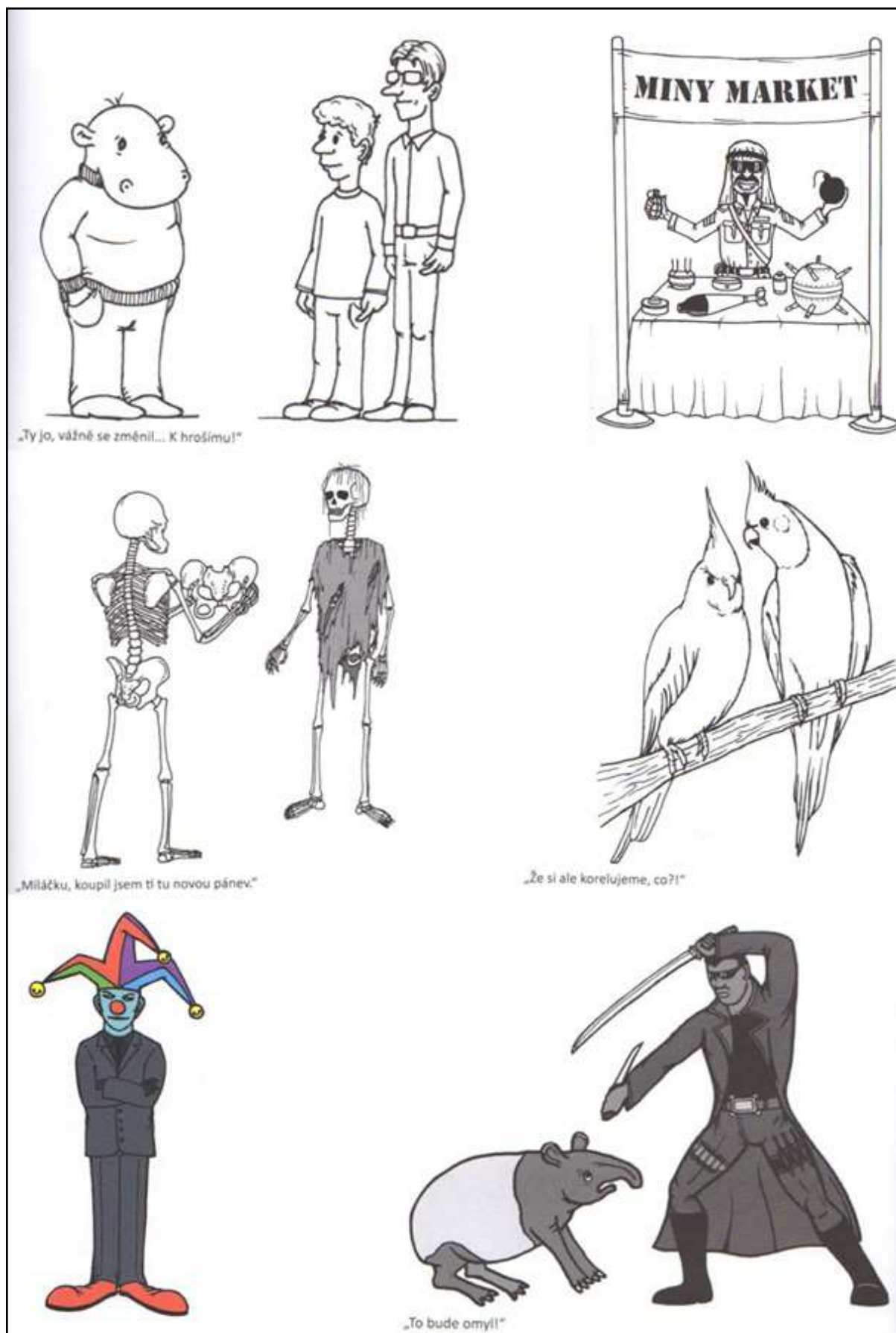
Z obálky vlevo je patrné více věcí. První padne do oka vysvětlení „divného názvu“. A vlastně i celého obsahu knihy, která je založena právě na tomto principu: jde o hru se slovy k nimž autor přidává nové významy - někdy jen jinou než očekávanou ilustrací, jindy i drobným přesunem písmen sem anebo tam, či pozměněním nějaké té litery.

Druhá zůstává zatím záhadou, jméno autora voní „Jižní Slávií“, ale k tomu se ještě dostaneme. Nu a třetím, naprosto sdělným poznatkem, je formát knihy. Jde viditelně o čtverec a přidáme i to neviditelné, skutečné rozměry, které však nejsou nějak moc odlišné. Knížka je docela malá, má 15 x 15 cm a je i docela tlustá - má 106 stránek na pěkném papíru, který vyhovuje i barevnému tisku, pro nějž jsou vybrány obrázky od stránky 49 - do stránky 59. Hned můžeme konstatovat, že je celkem škoda, že i další, dle pohledu rovněž v originálu barevně zhotovené kousky, jsou zařazeny jen v černošedobílé provedení.

Aniž bychom zde vynášeli zásadní soud, Lešikarovy barevné obrázky působí na *prohlížeče* lépe - vypadají přitažlivěji a proto i zajímavěji. Připusťme, že právě barva přidává na srozumitelnosti daného vtipu a mohu snad říci, že též maskuje dost amatérskou kresbu. Krom „*korelování*“ anebo „*změně k hrošímu*“ (**viz kresby na další stránce**) se to v albu hemží obdobnými nápady: rak jako *FunebRáček*, kocour s dánskou vlajkou jako *KočkoDán* a tak podobně: *ParaVořech*, *KurZívá*, *Královna* se

Saaby, *NoKyje!* a ještě *HerrPes*....

Recenzent se troufale domnívá, že některé nápady nejsou špatné, ale všechen dojem jim bere výtvarné podání - snaživé, ale bez šmrncu; toporné a pokud jde o lidské postavy škoda slov. Někdy je prodání nápadu až příliš průhledné, jindy náročnější. Prvním dojmem ze sbírky však je, že autorovi jde bližší vynalézavá hra se slovy než výtvarničina. (**Pamatujte si to...**)

Výběr obrázků jsme pojali dost subjektivně - zkusili jsme zařadit nejen ty, které se daly lépe oskenovat bez zničení alba ve hřbetu, ale i ty, co se nám zdály něčím pozoruhodné. Pod šášou vlevo stojí v knize psáno: „Funtomas“.

Na dalších dvou ukázkách jsou zleva:

Hroznýš
a
Vosí pas

Není to zřejmě náhoda, že kdejaký autor kresleného humoru si v posledních letech pohrává s verši či **rýmy**. Abychom zůstali stylově v recenzi, doplníme, že touto **rýmynkou kromě** starých bardů typu *Jirky Slívy* se nakazili i další.

Konkrétně si tak hraje třeba i *Mirek Barták*, jehož několik pěkně ilustrovaných kartiček znáte z e-GAGu. Ale možná si vybavíte i další karikaturisty... Teď se však vraťme k Lešikarovi:

V jeho knížce je i pár veršů, z nich ten první říká:

Najdu si holku, co mě bude mít ráda, občas mě pohladí, podrbe záda. Sem tam i uvaří, vyžehlí košile a hlavně nebude říkat mi debile.

A ten závěrečný zní takto:

Včera večer na zahrádce přistihl jsem vlastizrádce. Poté co vlast zradil, drze si tam kadil.

Jinak o knížce víme jen to, co autor do ní sám vepsal: krom poděkování Magdě, grafičce Bohuně a Šmudlíčkovi tak víme, že ji Lešikar vydal vlastním nákladem v Praze.

O autorovi jsme - podle rady z tiráže - hledali něco více na zde doporučené webadrese www.facebook.com/skotacivyhumr. A jak vidíte, podařilo se nám z ní vyprostit aspoň tuto fotku (zřejmě je to také muzikant a nebude příliš starý) a k tomu starší sdělení, že zde recenzované album v jednom z barů se prodávalo brzy po vydání za pouhou padesátikorunu. A ještě něco opravdu podstatného, co považujeme za opravdu dokonalou pointu na závěr.

Totíž informaci, že autor této desítky kreseb je absolventem grafické školy v Brně. Ajaj. (ih)

Zatímco naše první recenze patřila sbírce kreseb jen dva roky starých, tato druhá je o plných šest let věkovitější:

Katalog „Stamps“ - mezinárodní soutěž karikatury Bělehrad 2008 - Srbsko

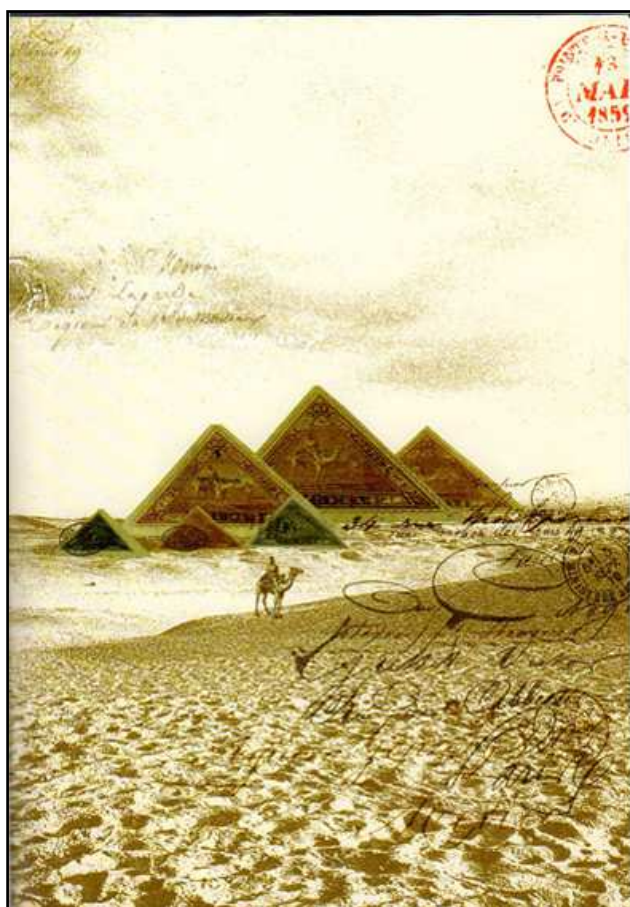
Důvod, proč z těch desítek publikací, co se ve sloupcových útvarech vrší po redakci, takže je pro hosty nutno vždy nejprve uvolnit židle i křeslo (a někdy i koberec pro místo na nohy) vybíráme do 1. čísla 15. ročníku zrovna tento katalog, je prostý. Už několik let máme spade-no podělit se s abonenty GAGu o nastřádané exempláře známek, které vytvořili karikaturisti. Samozřejmě jen na stránkách magazínu a to při vědomí, že se tak jako peníze ani poštovní známky (jakožto ceniny) nesmějí reprodukovat ve stejné, tedy originální velikosti. Barták, Jiránek, Slíva, Renčín... a také Lada. Ale nakonec se vždy v první řadě hlásí o slovo „neznamky“ (řečeno s Václavem K.) - tedy známky, které jsou vlastně pouze kreslenými vtipy. A jejich královstvím je publikace - filatelisté prominou, ale zde opravdu sedí nejlépe název album - ze srbské metropole s prostým názvem „Marke“ anebo „Stamps“ - česky „Znamky“.

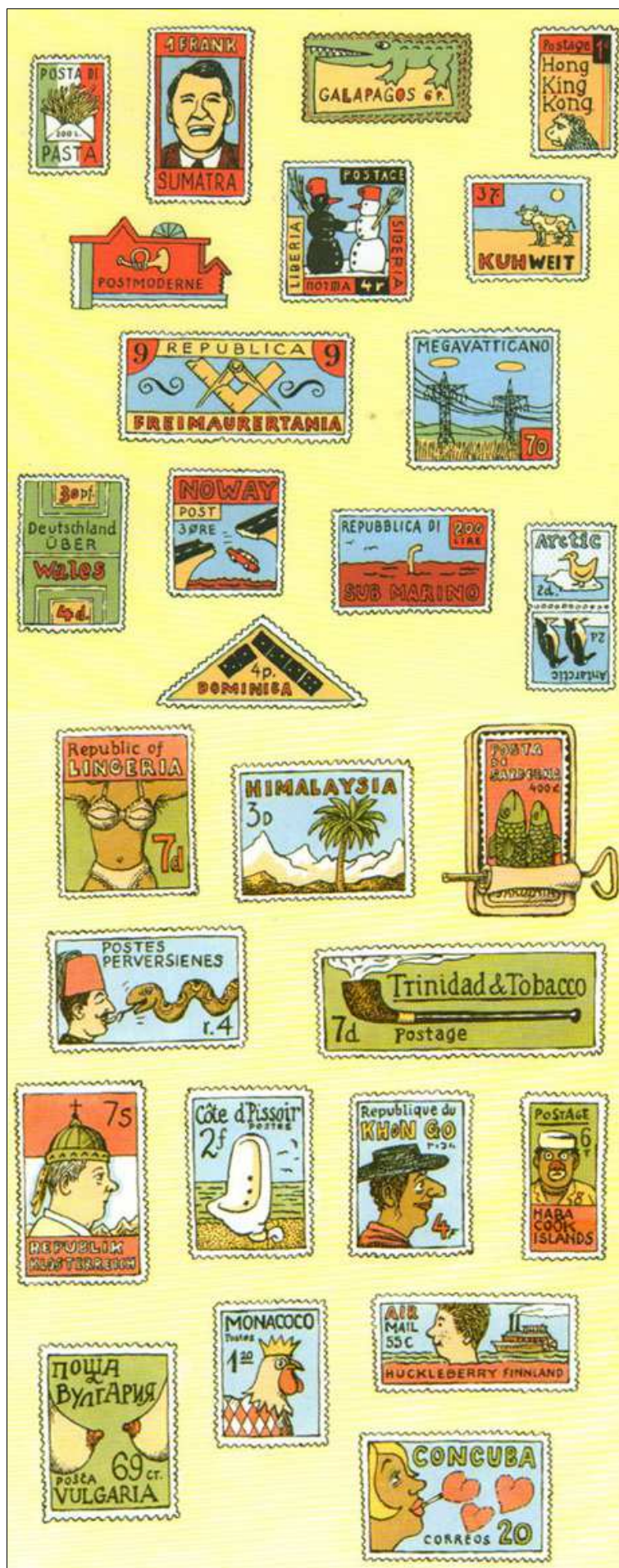
Na obálce s titulem publikace **International Cartoon Exhibition Theme Stamps - Belgrade Serbia (viz vlevo!)** se zřetelně nachází česká stopa, i když největší dva z více než tuctu obrázků na dané téma se zabývají družbou anglické panovnice (tu máme ve sbírkách známek snad každý) s prezidentem Spojených států amerických.

Autor této grafiky **Jiří Slíva** si z Bělehradu odnesl první cenu (I. prize) za celou sérii těchto listů - krom tohoto obálkového s číslem pět ještě okouzliil mezinárodní porotu dalšími (a my jich aspoň pár soustředili na jeden dlouhý pás, který najdete na příští straně. Jak sami poznáte, jde o spoustu drobných nápadů, často těžících z našich představ o té které zemi nebo teritoriu.

Nejprve však podstatná fakta k celému svazku o 128 stránkách křídového papíru spoutaných do kartonové a lakované obálky s lepenou vazbou, která drží (i po nájezdu skeneru) Přestože hned řada stránek přímo vyzývala k reprodukování v GAGu, museli jsme nakonec silně ubrat - tato recenze v GAGu prostě nemůže nahradit autentický prožitek z konzumace alba.

Vlevo: **Boris Petrušansky** a **Olexya Kuklina** (Rusko).
Vpravo: **Peter Neiuwendijk** (Nizozemsko)

Obě výtvarné práce (viz předchozí strana) získaly další z cen (ale jen první dvě byly i finanční) anebo čestných uznání.

A vítězné grafické listy z litografického pracoviště Jiřího Slívy, které vidíte vedle, jsme vybrali a smontovali z dalších stránek soutěžního katalogu včetně zadní strany obálky.

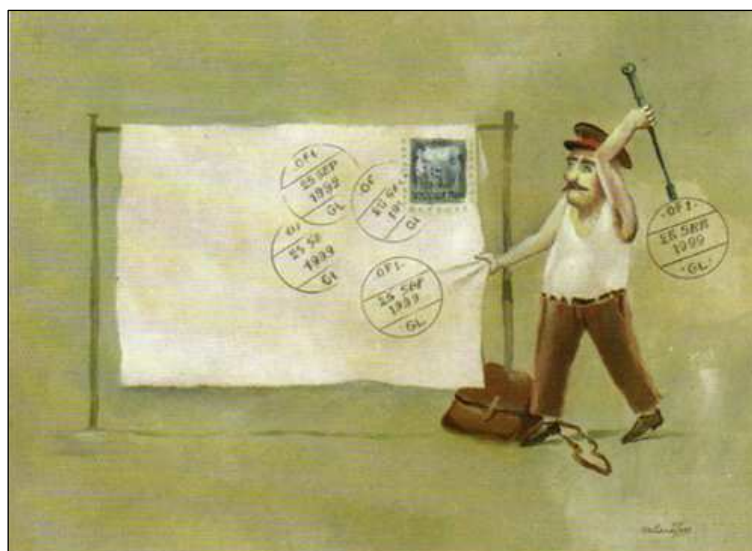
Zatímco si je teď budete prohlížet a zkoumat každý nápad jednotlivě (máme tohle také rádi) odbudeme si tady vedle další povinnosti recenzenta. **Formát** - jak vidět už z obálky - má katalog opravdu klasicky knižní, jeho rozměry jsou na šířku **16 a** na výšku **23 cm**. V tiráži stojí, že byl vytištěn a svázan v roce 2008 v počtu **700 exemplářů**, takže krom organizátorů a návštěvníků výstavy v tamním Poštovním muzeu, potěšil i řadu vystavujících. Grafická úprava se chlubí jménem profesora umělecké školy **Jugoslava Vlahoviče** a je patřičně skvělá, obohacená pěkným, byť očekavatelným nápadem s využitím poštovního razítka. Svůj **štempl** tak dostaly všechny v Bělehradě oceněné vtipy - a vlastně i obálka svazku.

Až do 21. stránky jde o zajímavá fakta o soutěži a o obrázky z ní. Celkem na sedmi výhradně textových stránkách se ve 2 sloupcích (srbsky a anglicky) věnuje „*Karikature na markama, marke u karikaturi*“ sám **Jugoslav Vlahovič** (a nás tak navádí, abychom v originálním vydání sbírky *The Inspektor* vyhledali pro GAG ty obrázky, na nichž **Saul Steinberg** také vydatně razítkuje). Ovšem, abychom uvedli výše psanou větu na správnou míru: na sudých stránkách stojí proti zmíněnému šedivému textu vždy pestrobarevné hody! Spousta reprodukováných pravých poštovních známek zřejmě ze sbírek muzea. A také řada obálek, ve kterých došly příspěvky do soutěže - stačí otočit stránku a...!

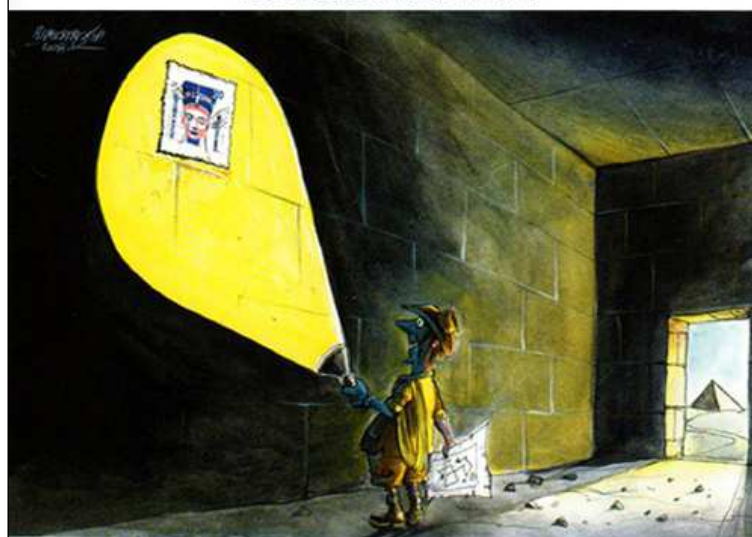
(Viz pokračování)

Je skvělé, když kresby posílají vtipní výtvarníci! A nemyslete si, že jsme popletli *krstné* jméno **prof. Vlahoviče. Jakša** uvedený na adresách je synem **Jugoslava** a spolupředatelem soutěže i katalogu...

Florian Doru Crihana Romania

Petar Pismestrovic Austria

Elena Ospina Columbia

Album začíná seznamem jmen: kurátora výstavy, organizátorů z muzea a z vydavatelství *Jugomarka*. Po Vlahovičově eseji následuje složení soutěžní poroty (ze zahraničí v ní působili jen *Popa Popas* z Rumunska a japonský ambasador *Tadaši Nagai* - prý vášnivý filatelista...

A nemohou chybět výsledky, které už jsme v příslušném ročníku GAGu přinesli. Kromě vítězného *Slívy* a druhého *Markoviče* (Srbsko) se pak na obrázcích postupně představují práce těch nejlepších „diplomantů“: *Frackiewiczze* (Polsko), *Aghaeie* (Irán), *Georgieva* (Bulharsko), *Mirzojeva* (Azerbajdžan), *Nikoliče* (Srbsko), *Kratčina* (Rusko) a také dvou autorů z Ruska a Holandska, které jsme už představili na začátku recenze. FECO Serbia pak ještě udělila special Prize domácímu jménu *Slobodan Adanski*.

Z dalších stránek jsme vybrali už jaksi svévolně - jde o neoceněné práce. Vlevo vidíte trojici obrázků **Odshora dolů Crihana** (Rumunsko), **Pismestrovic** (Rakousko) a **Ospinaová z Kolumbie**.

Seznam vystavujících

přináší také jména účastníků z České republiky: *Pavel Starý*, *Roman Kubec*, *Břetislav Kovařík*, *Jiří Slíva* a též *Jiřího Purkyně* (posledně uvedené jméno se zdá být spíše názvem ulice - pozůstatkem z něčí adresy).

Pro aktivní autory čísla z pár dalších států: Belgie 2, Itálie 1, Čína 3, Německo 4 (mj. *Taussig*), Polsko 4, Slovensko 2 (*Kotrha*, *Pernecký*), Ukrajina a Turecko po 6. Domácí Srbsko: 44.

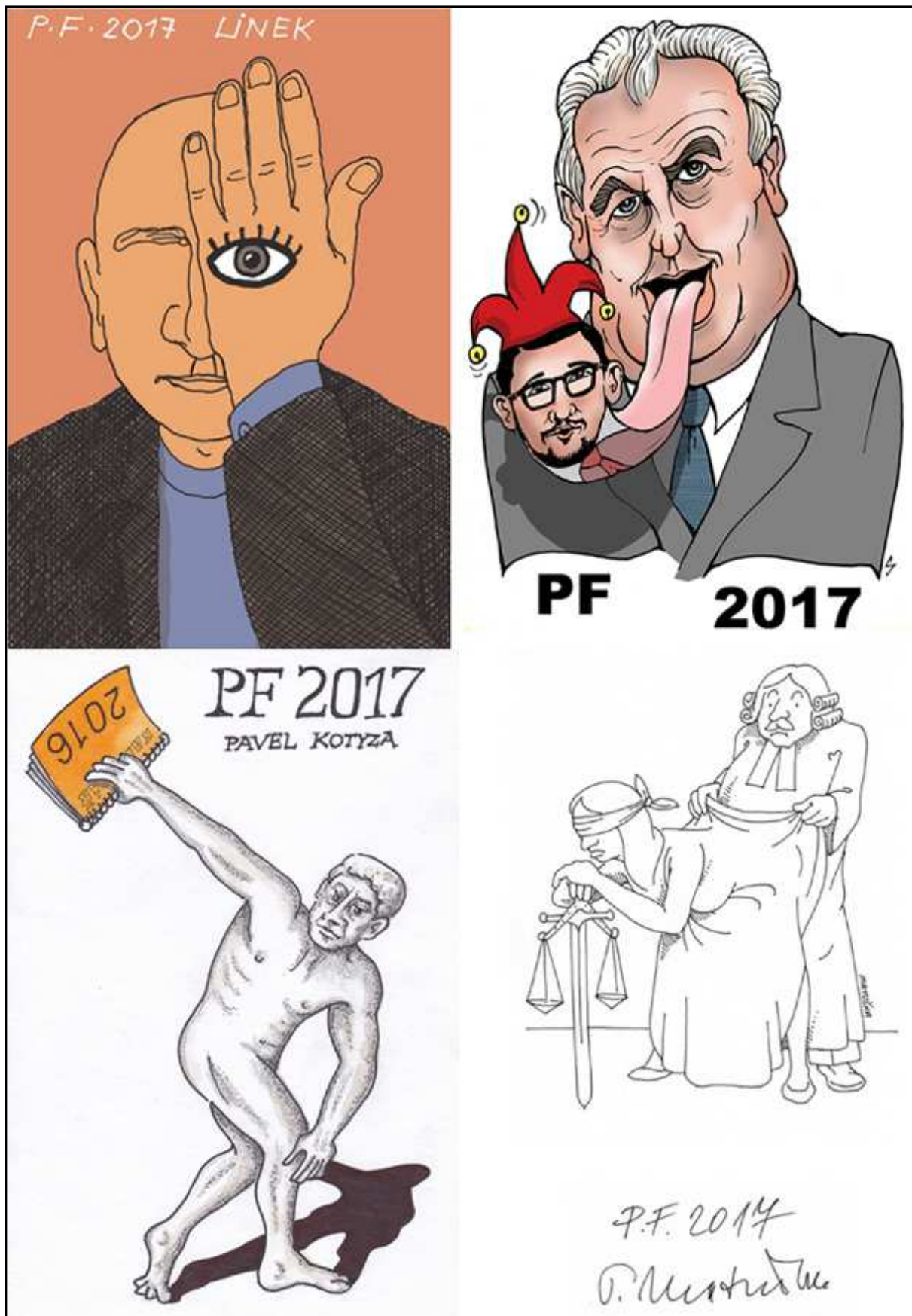
Na konci alba jsou čtyři stránky věnovány zajímavým kompozicím se známkami srbského autora jménem **Doru Bosiok**. A jedna strana představuje legální „osobní“ známky čtyř karika-

turistů - včetně *Nieuwendijka* a *Jakši Vlahoviče*. Legálních humorných známek je pak v ilustracích v přední části spousta - mezi nimi dvě české od *Bartáka*, francouzská od *Peyneta*, trojice z *Gabrova* anebo německá s obrázkem *Wilhelma Busche*. Jsou tu známky z *Řecka* i *Portugalska*, nechybí ani *Snoopy* - a vlastně i celý aršík *Comics Strip Classic*...

(IH)

P. F. 2017 / Výběr z Česka, Slovenska... a ze světa

Jde o výběr velmi „přísný“. Zúžený na pouhých pár ukázek. Původně se neměla letos péefka v GAGu vůbec objevit, vždyť ta, která jste neobdrželi přímo, létají po internetu jako by

měla křídla. Stačí se trochu porozhlédnout. Ovšem nakonec jsme té přesile, více než stovky blahopřání k novému roku, co dorazila do redakce, podleli a vybrali pár exemplářů. Kritéria by se tu dala uvést, ale více či méně nešlo ani o kvalitu díla, ba ani o osobní náklonnost ke

gratulantům. Spíše o jistou originalitu v záplavě tu obecných, tu aktuálních námětů.

Tak na předešlé straně je jeden aktuální, avšak ryze český obrázek jenž je jinde nerosrozumitelný. Od **Radka Štesky**. A pod ním zase (dospělým) vysoce srozumitelný obrázek od **Pavla Matušky**, jenž si přesto vyžaduje autorův komentář: „Po pětadvacetileté sérii mých novoročenek s motivem **madam Justice**, nevěda už jak dál, jsem dospěl k rozhodnutí tuto řadu tímto definitivně ukončit. Děkuji za pochopení.“

Chápeme a myslíme, že stále houstnoucí řada prací tohoto donedávna nepřístupného humoru (a to nejen v GAGu) souvisí se stárnutím autorského sboru a vymře tudíž s námi. Koneckonců v tomto čísle se v rubrice Časopis věnujeme i historickým „sprostárnám“ **Vládi Jiránka**, který už není mezi živými.

Poděkování všem!

Málem bychom zapomněli poděkovat všem, kdo svá p. f. poslali. Jmenujme zde aspoň čtyři z těch, kteří s nimi došli k poštovní schránce: **Valocké, Kohlíčkovi, Bartákoví a Valterovi**. A též **T+T**, kteří z **Dálného Západu** poslali i čerstvé katalogy. Jde o hezký návod pro abonenty GAGu - pokud si

dojedete pro cenu do ciziny, přibalte i exemplář pro naši redakci jako **Jan Tomaschoff** v případě Haify. Hned se nám líp píše (a hlavně ilustruje) článek o mezinárodním festivalu!

Čtyři další výše vystavené kousky grafických blahopřání mají svůj původ až na **Slovensku**. I když jsou povětšinou signované odesilatelé, přidáme pár jmen a slov. **Vlevo nahoře** se **Bobo Pernecký** namísto soch věnuje glóbu (tedy světové globalitě jejíž řešení je vážně těžkým hlavolamem). **Ernest Svrček - hned vedle** - upozorňuje nejen na stupňující se osahávanost krásných tvarů, ale i na své třičtvrteční (pokud jde o osobní jubileum) výročí v právě propuklém roce. A **dole** vedle budovatelských plánů **Ľuboše Kotrhy** slaví originálně Nový rok manažér výstav a soutěží **Peter Rázus** z Prešova. Pokud se nemýlíme, tak Peterův vánočně osvětlený portrét pochází z pera **Olexie Kustovského**...

Cartoon Gallery přináší blahopřání známých autorů - <http://www.cartoongallery.eu/snr/> (K. Č)

OLENSE
KARTOENALE
Peace Health Friendship
2017

Merry
Christmas
&
Happy New
Year!!!

Happy New Year!
YEAR OF THE
LAME ROOSTER
2017

2016

Třetí ukázkový blok p. f. patří k avízovnému zahraničí.

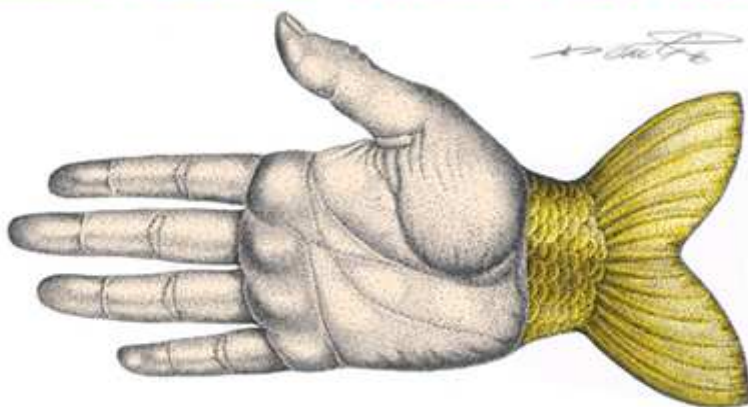
Zatímco dvě blahopřání jsme dostali poštou do redakce, druhou polovinu jsme vybrali z několika desítek vtipných přání poskakujících po síti. Jejich vadou hlavně bylo, že slučují Vánoční a Novoroční blahopřání a tím pádem obvykle mají až příliš „vánoční“ charakter (motiv). Viz dvě horní cards od pořadatelů belgického festivalu i od našeho ukrajinského přítele zvaného „Kusto“.

Další dvě díla jsou naopak „novoroční“. Zde vedle nás rumunský karikaturista **Doru Axinte** upozorňuje, že končí Rok Opice a začíná Rok Kohouta. Jakou to žízalu nám v roce **2017** Číňani hodlají vyzobat ze země České, není zatím jasné. Popravdě ani těch banánů za vlády té opice jsme mnoho nepozřeli... Další přítel **Swen** sleduje jak po stále delším a delším nose světových politiků vykračujeme příliš bezstarostně dál do budoucnosti. Žuchneme?

Ale ještě zpátky blíž k domovu - tedy na Slovensko. Na následující stránce najdete nejen poznámku k původu zkratky „p.f.“, ale i dvě ukázky z ateliérů tamních cartoonistů, kteří se jejímu použití tentokrát vyhnuli.

Karol Čizmazia, odborně zdatný kurátor“ superobsáhlé kartoté-

VESELÉ VIANOCE & ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK

Obr. 1. - Zlatá rybka, ktorá môže splniť všetky želania

ky kreslených vtipů nejlepších světových autorů, kterou můžeme Slovensku jen závidět, nabízí svou **zlatou ruku/rybku** ve slovenštině (i když asi nejen v ní). A **dole** se k atmosféře konce roku hodí kresba **Ivana Šimka**, asi určená původně pro mezinárodní soutěž. Možná se nám do hromady péefek připletla náhodou, ale svou atmosférou i nápadem se sem určitě hodí...

Úplně dole najdete vlastně obdobný případ. **Neprakta** už nežije, ale stále rozesílá svá *p. f.* Vhodný fór půjde mezi těmi tisíci z pozůstalosti snadno vybrat nejméně do konce tohoto století...

Poznámka: Faktem je, že to signování *P. F.* nikde jinde neznají. Všude stojí psáno **Happy N. Y** apod. A překvapilo, když se mne na to ptala dcera

polského výtvarníka a světoběžníka **Zuzana Lipinská**, žijící v Anglii!

Myslel jsem totiž, že zkratka francouzského „**Pour Feliciter**“ musí být jaksi více rozšířená. Není. Přestože jsem své „péefky“ vyráběl už v učňovské sazárně pro roky 1961/62, abych nebyl mezi kamarády v naší hospodě/kavárně „**mimoněm**“; o původu tohoto novoročního přání jsem mnoho nevěděl. Takže jsem rád, že v předsilvestrovském MfDNESu si někdo dal tu práci a vyslídl, že se novoročenky na české půdě staly populárními už během 19. století! Zejména zásluhou hraběte Karla Chotka, kterému se připisuje rozšíření oné zkratky *P. F.*, odvozené z francouzštiny.

A zde je to hlavní: „**Postupně si je oblíbili výtvarníci, takže originální autorská blahopřání dnes patří k ceněným sběratelským kouskům...**“ - píše se v Mf DNESu. (ih)

„**Katastrofa! Jsou to samí levicoví intelektuálové!**“

...stále žijeme!

Celé první pololetí minulého roku to vypadalo na „tragédii“. To přeháním, ale opravdu se zdálo, že bilance roku 2016 spěje - pokud jde o jména mezinárodně oceněných autorů z ČR - k velmi smutnému číslu NULA. Dlouho tu figurovaly jen „aprílové“ diplomy z pivního Prešova. Až v červnovém čísle 6 se v GAGu objevila další pozitivní zpráva. Výsledky už 21. ročníku chorvatské soutěže v Záhřebu (téměř tři sta autorů z téměř šedesátí států) zaznamenaly úspěch **Jiřího Nováka**. K potěšení kolínského autora připojme i odfouknutí pražského statistika připravujícího každým rokem tuto **Bilanci českých karikaturistů**.

Zatímco kámen, který G-menovi spadl ze srdce přímo na nárt, se nepodařilo zachytit, oceněný Novákův vtip na téma *Healthy Lifestyle* **vidíte vedle**.

A byl to opět Novák, který (ve svém dosud asi mezinárodně nejlepším roce) rozjasnil oblohu nad Prahou také vzápětí... Z polské *Zielone Góry* si osobně přivezl třetí cenu za vtip na téma *Sztuczna inteligencja*.

Tím se protrhla ta pololetní hráz (dělicí náš úspěch od neúspěchu) a od podzimu jsme mohli registrovat i další jména a úspěchy, počínaje diplomem Jiřího Hirschla ze Slovenské *Bomburovy šable*... Trpělivá práce s překládáním a otiskováním soutěžních propozic do českého e-magazínu tak nabyla aspoň mírného opodstatnění...

Ovšem!

Necelá dvacítko oceněných obrázků obsahuje *de facto* jen šest skutečných Cen od čtveřice autorů. Z nich pak jen dva prvně uvedení v našem přehledu své ceny dostali na uznávaných a tradičně kvalitně obesílaných festivalech (Chorvatsko, Portugalsko, Izrael). Tím samozřejmě nezpochybujeme individuální ocenění kvalitních prací ostatních, byť jde třeba jen o diplomy. To se vždy do naší pečlivě vedené bilance počítá. Také proto jsou tu uvedena i významná ocenění jiného typu - vítězství v *Novinářské ceně* Česko-Slovenské anebo udělení *Zlatého Gunára* z Kremnických GAGů na Slovensku.

Jenže - českých autorů se do mezinárodních soutěží zapojuje jen malá skupinka, kterou tvoří dvě tři desítky autorů a jména našich úspěšných karikaturistů (považujeme si už dlouho třeba jen výběru díla na posoutěžní výstavu a do výstavního katalogu) v jedné soutěži jen málokdy přesáhnou tucet.

Pod čarou:

Od tohoto čísla se pokoušíme poněkud zmenšit rozměr, tedy počet stránek e-GAGu. To se projeví nejviditelněji v rubrice *Propozice*, kde přinášíme dost úplné, často až zbytečně podrobné „překlady do srozumitelnosti“ pravidel nejbližších soutěží. Považujeme za důležitou především tabulku s jejich přehledem podle aktuálnosti a proto u každé soutěže uvedené v *Propozicích* krom názvu, tematiky, datu uzávěrky, adresy pro zaslání příspěvků (a výše vypsanych cen!) uvedeme především odkaz na místo, kde karikaturisti naleznou úplné informace o jejím „regulementu“.

(gag)

Tucet úspěšných jmen

Jako obvykle není třeba brát tento přehled autorů jako jejich pořadí. Všimnete si asi, že žádné číslo označující první až poslední místo se před následujícími jmény nenachází. Tak jako vždy pouze řadíme autory za sebou podle počtu a (doufáme) objektivního posouzení významů té které mezinárodní soutěže. A bereme v úvahu i stupeň ocenění - řádné ceny znamenají obvykle více než ty mimořádné sponzorské. A ty opět mají větší váhu, než jeden z řady udílených diplomů.

Jiřímu Novákovi ovšem bez nejmenších pochybností patří prvenství - o jeho letošním nástupu do čela úspěšných českých reprezentantů svědčí krom diplomu z Hlohovce hned čtyři další ceny. A ty dvě z Chorvatska a Portugalska patří spolu s **Tomaschoffovou** cenou z Izraele k těm obzvlášť se lesknoucím, neb obě země s naší republikou nijak nesousedí.
Posuďte však sami:

Ceny:

Jiří Novák

2. cena: Zagreb / Chorvatsko

3. cena: Zielona Góra / Polsko

Zvláštní cena (jedna z pěti): Penela / Portugalsko

Cena *Agencji Rynku Rolnego w Opolu* (první ze tří): *Karpik* Niemodlin / Polsko

Čestné uznání (jedno ze sedmi): *Frašťacký Trň* Hlohovec / Slovensko

Jan Tomaschoff *)

2. cena (Free Humor): Haifa / Izrael

Jiří Srna

3. cena: *Frašťacký Trň* Hlohovec / Slovensko

Zvláštní cena (jedna z osmi): *Karpik* Niemodlin / Polsko

Břetislav Kovařík

Zvláštní cena (jedna z osmi): *Karpik* Niemodlin / Polsko

Diplomy:

Jiří Hiršl

Čestné uznání (jedno z pěti): Brezno / Slovensko

Marie Plotěná

Čestné uznání (jedno ze sedmi): *Frašťacký Trň* Hlohovec / Slovensko

Emil Šourek

Čestné uznání (jedno z 15): *Zlatý soudek* Prešov / Slovensko

Evžen David

Čestné uznání (jedno z 15): *Zlatý soudek* Prešov / Slovensko

Jan Hrubý

Čestné uznání (jedno z 15): *Zlatý soudek* Prešov / Slovensko

Ivana Valocká

Čestné uznání (jedno z 15): *Zlatý soudek* Prešov / Slovensko

Pavel Matuška

Zlatý gunár: Kremnice / Slovensko

Vhrsti

Novinářská cena za karikaturu 2015 - ČR+SR

*) Autor původně české národnosti žije v Německu

A ještě pár slov komentáře...

Z loňského seznamu nejvýše oceněných Čechů zmizela známá jména jako třeba *Lichý*, *Kubec*, *Steska* či *Matuška* (i když Pavel si to vynahradil v Kremnici) v tom letošním vidíme jiná v čele s Tomaschoffem. Avšak v menším počtu. Vyplývá to z faktu, že minulý rok byl co do kvantity uznání českých autorů (17) po dvouletém vzednutí předloni a loni (29 a 23) prostě slabší a vracíme se tak na úroveň let 2009 - 2013. Obecně lze vyvodit, že nejlepší čísla (28, **32**, 26, 26 a 28) pocházejí hned z počátků našeho sledování v letech 2004 - 2008. Může to souviset jak s větším počtem dříve soutěžících českých autorů, tak i s faktem, že v

té době se každým rokem odehrávaly dva mezinárodní podniky v České republice (každoroční Fórpro FOR a jedno z obou bienále Písek/Hradec Králové). A z festivalů, odkud jsme přivezli diplomy v roce 2004 - již mezitím zanikla plná polovina... Dalším důvodem, který se nabízí, ale není zatím potvrzen fakticky, může být i to, že úbytek "starých" autorů nenahrazuje přírůstek "mladých" (sem lze počítat i autory do 50 let). Neprojevuje se v jejich kvantitě, ale především v zájmu o soutěžení. Současní "začátečníci" vyrůstají v době, kdy vtipy beze slov v našem tisku nejsou prakticky k mání, spíše se dnes pěstuje ilustrování anekdot. Anebo jde o hraní si s ustálenými větními spojeními, které autor všelijak "humorně" obrátí naruby. Nic proti tomu - jenže zmíněné světové soutěže jsou právě pro vtipy "ohne Worte" neboli "sensa Parole" obvykle vyhlašovány.

Slovo mají dva naši úspěšní autoři, kteří přivezli významné ceny z uznávaných mezinárodních soutěží. Patřil jim mikrofon a po projevu potlesk. A to nejen vloni v Polsku či v Izraeli, kam je pozvali na slavnostní vyhlášení vítězů, ale mají nám co říci i na počátku roku 2017, kdy pravidelně sestavujeme bilanční seznam českých autorů, kteří uspěli v přetěžkém srovnávání našinců se světem v žánru cartoon.

Vlevo Jiří Novák, vpravo **Jan Tomaschoff** - oběma umělcům zde ještě jednou blahopřejeme a doplňujeme pouze identitu dalších osob na snímcích. Zatímco předloňského vítěze "Karpika" **Luboše Lichého** (zcela vlevo) zná nejen u nás, ale i v polském Niemodline kdekdo (nejen jako karikaturistu), ta usměvavá **žena** z Haify vedle Honzy (zcela vpravo) zůstane pro vás inkognito (redakce samozřejmě její jméno i adresu zná. Ale nedá).

A nyní už naše tradiční časová řada!

V rámečcích jsou ročníky, v nichž se dařilo Čechům nejvíc (2005) a nejméně (2009) pokud jde o kvantitu ocenění. Pokud jde o kvalitu, tedy o počet cen z nejvýznamnějších cartoonfestivalů, je možné si konkrétní bilance najít v příslušných číslech e-GAGu.

Ale pro možnou hlubší úvahu kohokoliv z abonentů GAGu i tentokrát přinášíme onu číselnou řadu s **černým letopočtem** a **s červeným počtem** získaných **metálů** a **diplomů**:

2004 – 28; 2005 – 32; 2006 – 26; 2007 – 26; 2008 – 28; 2009 – 11; 2010 – 14; 2011 – 14; 2012 – 19; 2013 – 14; 2014 – 29; 2015 – 23; 2016 – 17*)

***) Zatím;** čekáme, zda se nám ještě někdo z neúmyslně opomenutých autorů 2015 nepřihlásí (*red.*)

Připomínáme ještě, že kupříkladu slovenský **Zlatý soudek (Golden KEG 2016)** obeslalo vloni celkem **15 českých** kreslířů. V posledním katalogu soutěže je přehled **všech vítězů Grand Prix** - a mezi nimi lze najít jména pouze dvou českých cartoonistů: **Stesky** a **Linka**. Ovšem tyto úspěchy se datují už před delší dobou - **v 7. a 13. ročníku**. Ten Steskův dokonce ještě před počátkem našeho evidování českých ocenění (2001)...

Snímky: **Archív**

Připravil: **Ivan Hanousek**

Prohlášení France-Cartoons

Všichni jste více či méně sledovali neblahou aféru „Soutěž proti Holocaustu“ organizovanou teheránským „House of Cartoons“ za nevhodné účasti předsedy FECO International. Je zjevné, že tento druhý „Závod“ byl namířen přímo proti zelené obálce Charlie Hebdo s motivem „Vše je odpuštěno“ a shromážděním plných dojetí po vyvraždění Charlieho redakce. Čím už jiným naštvat Francouze a vůbec západní společnost, pakliže žijete v zemi revisionistů a popíračů, když už ne zpochybněním Holocaustu. Pro nás, francouzské a frankofonní kreslíře, je toto nepřijatelné.

Jako důkaz podlosti **teheránského „House of Cartoons“** může sloužit udělení ceny francouzskému popírači jménem Zéon, blízkému příteli Sorala, což je opravdu trefa do hlavičky hřebíku.

Dožadovali jsme se vysvětlení od **FECO International** a podařilo se nám přimět předsedu ke složení své funkce. Byly uspořádány volby nové, avšak zjevně ovlivněny, protože seznam kandidátů nebyl předložen organizaci FECO z Francie, Izraele, Španělska a kdo ví, koho ještě. Celé volby proběhly podivně i vzhledem k tomu, že odstoupivší předseda se stal místopředsedou, aniž by sám kdy byl kandidátem.

Po jednohlasném souhlasu na valné hromadě jsme došli k závěru, že **musíme vystoupit z FECO International**.

Nemůžeme však používat název FECO, protože je patrně již registrován. Na poradě se rada rozhodla používat název „**France-Cartoons**“, kde slovo „France“ reprezentuje frankofonní stránku sdružení, přičemž slovo „Cartoons“ je světovým pojmem pro naši profesi. Podtitul pak zní: „**French Speaking Press Cartoonists Association**“.

Tato asociace patří nám všem, frankofonním kreslířům, avšak nadále zůstáváme v kontaktu se všemi zahraničními kolegy nejen vzhledem k původním vazbám, ale také díky novým kontaktům s kreslíři z Ameriky a Austrálie.

Je to pro naši asociaci nový start a ke dnešnímu dni máme **106 členů**. Naše internetové stránky se začnou co nevidět plnit, internetový magazín bude ještě přitažlivější pro prezentaci a obranu naší práce, doporučení a rady budou sdíleny mnohem efektivněji.

Děkuji všem členům asociace za důvěru projevenou během shromáždění v Saint-Just. Rád bych poděkoval Rafagé(mu) ze sekretariátu a Tym(ovi) z pokladní sekce za jejich zápal, na který shovívavě dohlíželi jejich předchůdci Rousso, Bertin a taktéž místopředseda Batti.

Pierre Ballouhey, předseda **France-Cartoons**

Můj bože,

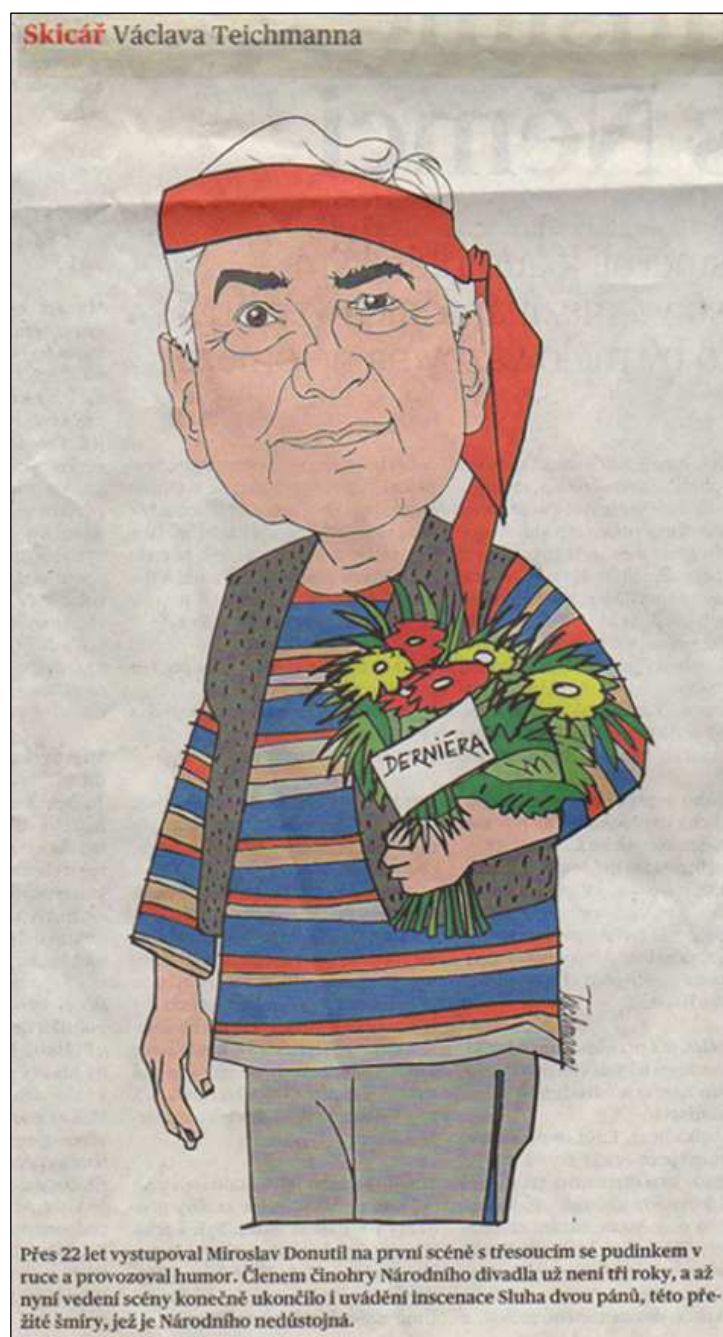
nezačínajte znova s tou bláznivou historkou, stejnou jako před rokem, o které se napsalo mnoho nesmyslů, pomluv a nedorozumění. Máme snad co do činění s nějakými bláznymi?

Peter Nieuwendijk, předseda **FECO International**

Obrázky: **Novoroční přání P. B.** (nahore) a **P. N.** (dole - na snímku s 2 pinguiny a s 1 ženou **Peggy**)

Když vtip vypelichá...

Hrdina filmu má působit vypelichaně, příběh svěže, ale opak je pravdou. Ač se tvůrci vyměnili, nechali postavě sprostý slovník (...) ale také - bohužel - zcela totožný příběh. (...) Navíc bezbřehá kanonáda vulgarit svádí ke konverzační vycpávce, kdežto **situační komika** skomírá. Vlastně se skoro nekoná. (...) *Santa je pořád úchyl* zkrátka představuje doklad, že druhé díly bez nového nápadu nemají vůbec vznikat a jen sama oplzlost bez injekce **vtipu** nezabírá. Mirka Spáčilová: „*Santa je pořád úchyl, ale...*“; MfDNES, 30. 11. 2017, str. 16

Švejk a Kefalín - symboly nehumorných časů

Jde svým způsobem o tradici i paradox v jednom, součástí české moderní historie je schopnost obracet tragiku v **žert a ironii**. Jestliže první světová válka navzdory vší hrůze získala svůj významný obraz v *Dobřím vojáku Švejkovi*, dostala otrocká a ponižující práce příslušníků technických jednotek ten svůj v *Černých baronech* - **satirickém** románu Miloslava Švandrlíka. (...) Stejně jako první světová nebyla žádná bezbřehá **sranda**, stejně tak drsná práce nešťastných příslušníků PTP nebyla nepřetržitým proudem **zábavy**. Byli k práci z donucení předurčení třeba už podle toho, kde se narodili.

Luděk Navara: „*Nová éra bez černých baronů*“; MfDNES, 26. 11. 2016, str. 13

Kresba: Václav Teichmann

v MfDNES 29. 12. 2017

(Text pod obrázkem je redakční - dle stylu asi od *Vojtěcha Varyše*)

Pařba o Vánocích nemá se slavnou filmovou sérií Pařeb nic společného

Rodinu vánočních **komedií** obohatil příběh o velkolepém firemním večírku, který se poněkud vymkne kontrole. Láká na Jennifer Anistonovou, soby, pády i úlety. Ale že by to byla **legrace**? (...) V originále se jmenuje *Office Christmas Party* a líčí, jak laskavý kapitalista v čele pobočky uspořádá záchrannou akci

popisné zkratce to zní dětinsky, výsledek je však naprosto **smíchuvzdorný**. (...) **Legraci** k agitačním pomůckám má přidat mejdan. (...) Jako **komedie** sice film vůbec nefunguje, zato jako zpráva o stavu americké ekonomiky je **k popukání** (...) neboť nahaté kancelářské hrátky postoupily od dvourozměrné kopírky k trojrozměrné tiskárně.

Mirka Spáčilová: „*Odborová Pařba o Vánocích*“; MfDnes; 8. 12. 2016, str. 14

Skicák Václava Teichmanna

Lexikon socialismu s humornými ilustracemi

Čtyřicet let trvajících **anekdota**, tak J. Nejedlý a J. Šofar, autoři publikace *Po práci legraci* charakterizují období socialismu. (...) Kniha vysvětluje nepřehledné množství dobových výrazů. Ať už jde o *Erárky* - **posměšný** název *Literárních novin* z r. 1967, kdy je režim odebral Svazu spisovatelů; *Údolí dutých hlav* - areál v Hrdlořezích, kde sídlil pohotovostní útvar VB. (...) Aby kniha nebyla pouhým heslovitým výčtem událostí spojených se socialismem, doplnili ji tvůrci o ilustrace a **karikatury**.

Monika Zavřelová: „*Erárky, kurvex...*“, MfDNES, 8. 12. 2016, str. 14

Další zmrznělá veselohra

Poslední českou **legraci** smutného filmového letopočtu 2016 slibuje ode dneška *Manžel na hodinu*. Přináší přesně takový typ **komedie** bez obsahu i ducha, jaký se potloukal našimi kiny celý rok. (...) Stominutový *Manžel* má děj sotva na bakalářskou čtvrt hodinku. Hlavně však úplně rezignoval na **humor**, včetně lechtivého. Jehovisté, coby **klaunský** přílepek, či příklady typu „*je jako Jánošík, ráda bere bohatým*“, nemohou vytrhnout trn z paty snímku, jenž se stal přímo zhmotněním pojmu plytkost. (...) Bohužel je jen závěrečnou položkou letošního seznamu zmrznělých **veselohr**. (...) Pro český film platí, že nikdy není tak zle, aby nemohlo být ještě hůř.

Mirka Spáčilová: „*Utrápený manžel na hodinu*“, MfDNES z 22. 12. 2016, str. 11

Kresba nahoře: Alexandrovci v pařížském týdeníku „*Charlie*“ - autor **Felix** *)

Kresba dole: Alexandrovci v MfDNES z 28. 12. 2016, str. - autor **Václav Teichmann**

Po Suchém se kritik vrhá i na Cimrmany **)

Podle státního rozhlasu, soudě dle rozsahu, jež tomu věnoval ve svém vysílání, je nejvýznamnější kulturní událostí letošního roku a možná i let předchozích skutečnost, že uplynulo 50 let od „objevení“ Járy Cimrmana. To, co začalo jako o-požděná studentská recese, se dožívá půlstoletí života, přesněji řečeno velmi výnosné existence, což je jistě úctyhodné. Zveličování lehce banálního **žertování** na úroveň národního pokladu je **směšné** skoro tak, jako by ze samotného Cimrmana vypadlo, jenže tvůrci už nejsou s to tuto **směšnost** nahlédnout. Mladí (nebo lépe: staří, ošlehaní) satirici, kteří by se tomu **vysmáli**, po čer-tech chybějí a od reprezentantů státního rozhlasu a obdobných strážců *statu quo* nelze žádný kritický odstup, natož **jízlivý úšklebek** očekávat.

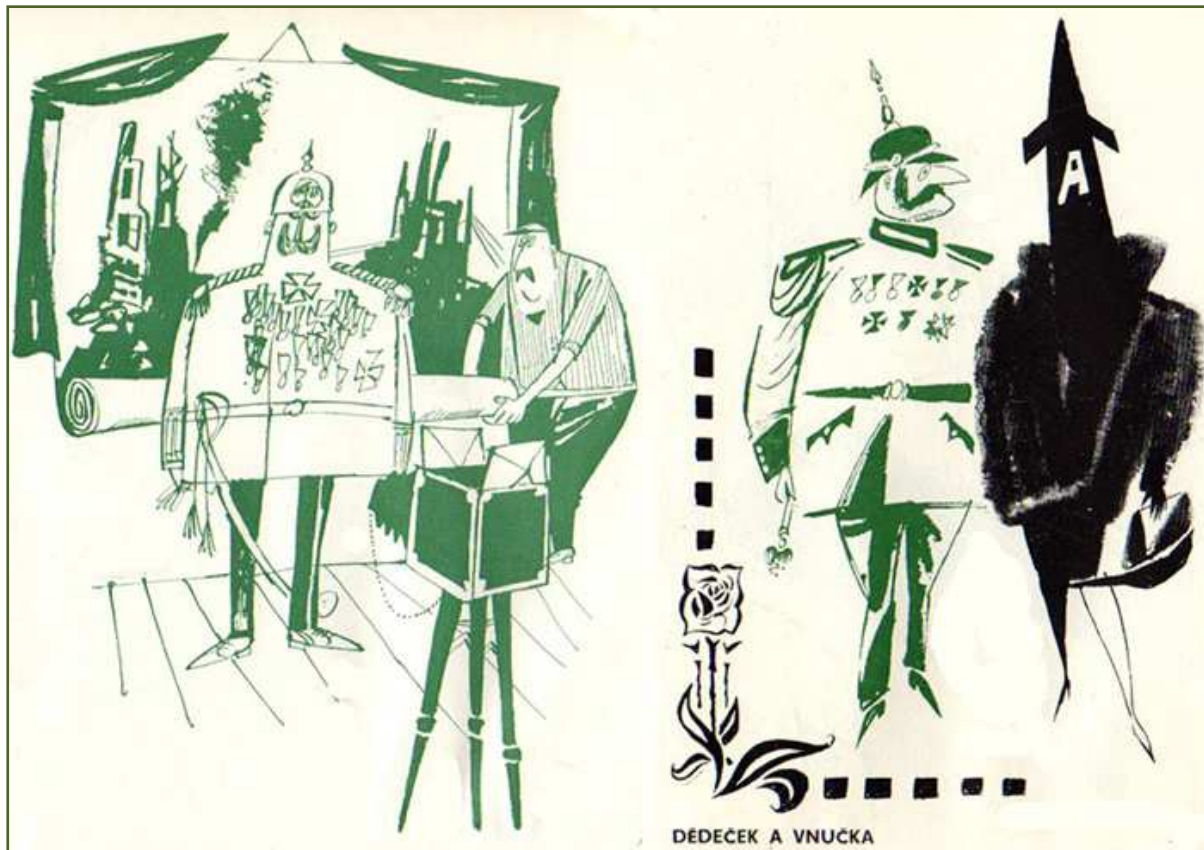
Vojtěch Varyš: „*Když slyším slovo kultura, sahám po...*“, MfDNES, 30. 12. 2017

*) GAG jako kronika žánru karikatura k aktuální kresbě **Felipa** z týdeníku *Charlie* nepřidává ani

kladné ani záporné znamínko. Přes znaky černého humoru a kritického názoru každého autora k sovětskému způsobu kulturní propagandy se obě díla drží v oblasti zaměření dané redakce. Názor si čtenář jistě utvoří sám podle svého založení.

****)** Na jiném místě této rubriky jsme ponechali na čtenářích, aby posoudili dle svého naturelu hranici, za níž je nebo není možné jít v satirické kresbě v případě tragédie. V případě glosy V. V. to tak neučiníme. Způsob, kterým opět exhibuje jistě vzdělaný novinář, natolik opomíjí řadu faktorů, které jeho názoru odporují, že zde pro jistotu připojujeme onu známou floskuli, že „**text nevyjadřuje názor redakce**“. A myslíme si, že není náhodou, že česká kultura má v každé generační vlně „svou“ inteligentně vtipnou pódiovou reprezentaci: **V+W, Semafor, DJC**. A také, že ostře satirické pokusy mladých umělců u nás příliš publika (s výjimkou roků revolučních zlomů) dosud nezískaly.

(I. H., psáno na Nový rok 2017 - tedy bez znalosti reakcí na článek v médiích, které jistě přišly - provokatér přece kvůli tomu svůj text publikoval...)

Čtenářská soutěž: Kdo je u nás nezaměnitelný?

Když už jsme u deníku **MfDNES**, neodpustíme si pár slov o nevědomosti, ne-li přímo nezdělanosti mladých či středněstarých redaktorů v oblasti kultury. V uvedeném listu věnovali ve vydání z 30. 12. tr. stránku s názvem „Odešli 2016“ českým osobnostem zesnulým v uplynulém roce. Mezi čtrnácti fotoportréty s heslovitými popisky se objevil vedle **Zdenka Smetany** s podtitulkem **autor večerníčků** i další autor večerníčků **Adolf Born**, což je samozřejmě správné. Ovšem nesprávný je podtitulek u jeho jména: **Nezaměnitelný**. Až dojemně směšně tu působí věta o tom, že „**Born měl nezaměnitelný styl**“. Čtenáři GAGů vědí, proč právě tato věta, z níž následně redakce vypíchla to vůbec nejméně vhodné slovo do titulku, je absurdní. **Jediný, o kom víme** v českém kresleném humoru a snad i v celém výtvarném umění, **že neměl styl nezaměnitelný** s nikým jiným, **byl a bude Adolf Born**. Konečně zkuste z těchto dvou kreseb usoudit, která je od něho a která od jeho kolegy **Oldřicha Jelínka!** Zde nejde vůbec o dávno přiznávanou výtvarnou identitu obou kolegů, ale o nedovzdělanost redaktorů v kulturní historii odehrávající se ještě před nástupem „gúglování“. Navíc také o jejich znalost nejlepších karikaturistů pouze ve sféře animovaných večerníčků, které shlíželi ještě z nočníčků.

Dotaz: neměli by si v kulturní rubrice Mf-DNES objednat zasílání vzdělávacího **e-GAGu?** (ih)

Kvízomat GAGu: Kterou kresbu nakreslil Born - a kterou Jelínek? Odpověď najdete v publikaci „Být či nebýt“ (Krajské nakladatelství Havlíčkův Brod, 1961) na str. 16 a 34.

Cimrmana uctili deskou vysoko nad Hlohovcem

„Zasielam zopár fotiek z odhalenia pamätnej tabule Járovi Cimrmanovi v Hlohovci. S kresleným humorom to nemá spojitost' - jedine že som tabuľu odhaľoval aj ja - karikaturista. Ale bola to super recesitická akcia,“ napsal nám **Fero Bojničan** o akcii, ktorá pripomnela významný historický okamžik; totiž prelet stíhací vzducholoď s Cimrmanem na palube nad mestom na ceste z Varšavy do Vídně. Bojničan pripojil tiež prehršiel snímku. Vybrali sme pro vás toto trio a přibalujeme odkaz na inet, kde toho o akcii najdete více: Po slávnostnom odhalení pamätnej tabule sa predstavila hudobná formácia Leť Zepelin, ktorá bola založená výsostne kvôli tomuto podujatiu a okamžite po vystúpení sa rozpadla. Odznela skladba o lietaní, takisto napísaná na mieru tejto významnej akcie.
<http://frastackenoviny.sk/aktualne/1854-udalost-svetoveho-vyznamu-boli-stepri-tom>

25 let - oslavují ve Fine Arts Muzeu na ruské Sibiři

Draží přátelé, draží umělci!

Tak začíná barevný dopis, který říká, že rok 2017 je rokem oslavy vzniku muzea. Známe tuto instituci dobře, hlavně jako organizátorku mezinárodní soutěže. A známe také jméno organizátorky: **Svetlana Kruglova**. Ta je také pod tímto dopisem podepsána.

S titulem **Museum Director / the Project Leader and the Organizer of the International Forum of Visual Humour KARIKATURUM**. Vloni soutěž proběhla už po osmé (viz logo!), a protože jde o bienále, rovněž dosáhla slušného věku: je jí už **15 let**.

K tomu číslu se sibiřské muzeum rozhodlo uspořádat velkou výstavu „Surgut Impressions“. Mají vybírat z čeho: v muzeu mají díla od **1240 umělců** a to nejrůznějších stylů a výtvarných technik. I tak na dubnový festival výtvarného humoru zvou kde koho -

1. 4. (na apríla!) bude otevřena výroční výstava **Master-classe**. Představí díla z dost převratných let - **od r. 1970 do dnešních dnů**. Ale zároveň se těší na práce současné - od autorů ze světa. Zašlete svá díla na výstavu (pouze originály) - **téma je volné!**

Adresa: Surgut Fine Arts Museum, *30 let pobedy Street 21/2; Surgut, Tjumen Oblast; RUSSIA.*

A ještě zajímavost. Když jsme hledali a nenašli více o výstavě na papíře, zapátrali jsme ještě na webu. A našli velkou spoustu českého textu ze starších vydání GAGu. Podívat se můžete na: http://docplayer.cz/8006390-Mesicnik-autoru-a-pratel-ceske-karikatury.html#show_full_text.

Ali Farzat portrétoval pro Evropský parlament dvě laureátky **Sacharovovy ceny**

Postavily se za jiné. A my stojíme za nimi.

V roce 2014 byly Nadija Murad a Lamjá Hadží Bašár uneseny a přinuceny k sexuálnímu otroctví tzv. Islámským státem. Dnes jsou to bojovnice za lidská práva, které mluví za všechny oběti jezidské komunity v Iráku. Pro Evropský parlament je ctí, že jim může udělit **Sacharovovu cenu** za svobodu myšlení za rok 2016. Slavnostní udílení ceny vysílali živě ze Štrasburku 13. 12. ve 12 h a je to na webadrese:

www.europarl.eu

Kresba: **Ali Farzat**

Inzerce: „Sacharovova cena za rok 2016“, MfDNES 13. 12. 2016, str. 5

Studentská karikatura a Noel Baba: „Tu máš po papuli!“

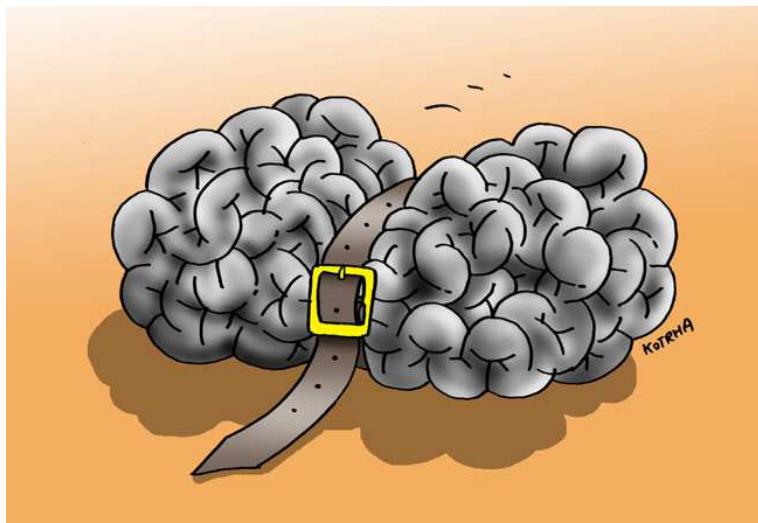

Už i v **Turecku** se hodlají pustit do jinověrců: třeba do **Santy**! Před časem starosta istanbulské čtvrti **Sirinevler** rozvěsil v ulicích plakáty, že **Santa Claus** tam není vítán. Zdůvodnil to tím, že **Noel Baba**, jak mu Turci říkají, nemá nic společného s muslimskou tradicí a kulturou. Studenti Istanbulské university vydali karikaturu, na níž mladý rozzlobený muslim (**viz obr.!**) právě zasadil tvrdý direkt **Santa Clausovi**, přičemž text vyzývá muslimy, aby se stali „sebou samými“, protože Vánoce jsou „úder zasazený islámu“. Možná to souvisí s masakrem na diskotéce v Istanbulu na Silvestra, neboť i ten leží tamním islamistům v žaludku stejně jako Vánoce. Považují je za křesťanskou **pátou kolonu**. (Zdroj: MfD 3. 1. 2017)

Web Arab Cartoon House skončil!

Omluvou autorům i příznivcům ukončil **Arab Cartoon House** svou činnost po devíti letech existence. Důvodů pro to bylo hned několik, včetně těch finančních a také nezájem o žánr karikatury v oblasti působení, degradace karikatury publikované v některých arabských novinách a také facebook. Nárůst publika sociálních sítí se stal nepřekonatelnou konkurencí všem profesionálním institucím věnujícím se cartoons, uvádí se dokonce v textu na rozloučenou. Na to, co **Arabcartoon** dosud dělal, se můžeme zatím ještě stále podívat na: <http://www.arabcartoon.net/en> Také na obrázky arabských karikaturistů z desítky států na <http://www.arabcartoon.net/en/cartoonists> - zatím vše na zde uvedené adrese visí...

Kotrha v Prešově

Lubomír Kotrha, nezamenitelná osobnost slovenského kresleného humoru bude vystavovat svoje práce od 10. 1. 2017 v **Galerii Kýchania mozgu (viz kresba!)** v centre nezávislej kultúry **Wave v Prešove**. Od svojho premiérového vtipu v roku 1967 jeho tvorba predstavuje úctyhodných 50 000 kreslených vtipov. Je ilustrátorom a autorom viacerých kníh kresleného humoru*), ale aj autorom kresleného večerníčka **Dada & Dodo**. Zúčastňuje sa súťaží a výstav kresleného humoru po

celom svete a je nositeľom zatiaľ 120 ocenení z Tokya, Ancony, Písku, Skopje, Edinburghu, Prešova, Nového Mesta nad Váhom. Výstavu v Prešove môžete navštíviť do 8. 2. 2017.

*) Vůbec prvním albem jeho kreslených vtipů byla publikace „Diagnóza XY“, k níž napsal úvodní slovo *Ivan Hanousek*

Klubu **PEKARI** z ruského Permu je 20 let

V nevelkém sálu oslavili 20. výročí založení klubu karikaturistů „**Pekari**“ (že by šlo o název podle exotického čuníka? Anebo jde o povolání pekaře?) výstavou sedmdesátky kreslených vtipů.

Алексей Кивокурцев, Марина Гаделия, Владимир Сушинцев, Олег Лимонов, Сергей Чекаменев, Юрий Щелконогов, Михаил Слобожаннин. Михаил Пермьяков, Сергей и Леонид Лемеховы, Николай Русских, Фардис Хасанов, autor a fotograf *Сергей Копышко* popili víno a koňak, zapálili svíčky na dortu - a snědli ho.

Jejich dobří přátelé z reklamní agentury prý vyrobili autorům hezké notýsky a také pohlednice s jejich vtipy - aby bylo čím potěšit návštěvníky, kteří dorazili na zahájení výstavy... (red.)

Mexičan zvolen Karikaturistou roku 2016
Elektronický magazín vydávaný v Norsku ohlásil vítěze. Vybral ho ze čtyřiceti jmen: tOOns MaG's. Cartoonist Of The Year 2016 je **Antonio Rodriguez Garcia** z Mexico City v Mexiku - **viz vlevo**: foto i vtip co bodoval.

Karikaturisti ve vězení!

Ještě před Vánoci 2016 se objevily kresby, které reagovaly na uvěznění režimům nepohodlných karikaturistů.

Pod titulkem „**The Arrest of Cartoonists**“ se kreslíř dovolávají svobody pro cartoonistu **Zunara** z Malajsie a tureckého karikaturistu **Musu Karta**. Kresba vedle (**viz!**) je dílem Palestince jménem **Mohammad Saba'a-neh**.

Výstavní plán ECC 2017

V belgickém Kruishoutem, kde sídlí **Europe Cartoons Centrum (viz foto!)** oznámili plán letošních výstav, kde krom posoutěžní výstavy **Euro-Kartoennale** na téma „**The Soul**“ chystají tradiční „výstavy dvojic“ - takto:

29. 1. > 2. 4 2017:	Marcin Bondarowicz (Polsko) + Roger Penwill (Velká Británie)
9. 4. > 18. 6. 2017:	Euro-kartoennale 'The Soul'
25. 6. > 17. 9. 2017:	Andrej Popov (Rusko) + Oskar Weiss (Švýcarsko)
24. 9. > 17. 12.2017:	Nikola Hendrickx (Belgie) + Mahmoud Azadnia (Irán)

Zatímco v belgickém ECC vystavuje řada zahraničních karikaturistů, domácí, tedy belgičtí autoři humorných kreseb vyrážejí už poněkolkáté do světa.

The European Cartoon Center ukončilo minulou sezónu **travelling cartoon exhibition** belgických autorů, edice 2016.

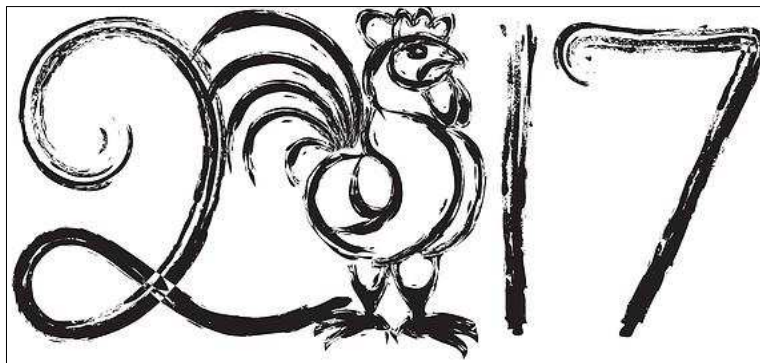
Známi Belgičani, všichni jsou to na mezinárodních festivalech ocenění cartoonisti, vystavují v této sestavě:

O-SEKOER, Luc Vernimmen, Luc Vermeersch, Stefaan Provijn, Jan Du four, Tony Houbrechts, Ludo Goderis, Ni-kola Hendrickx (IOA), Constantin

Sun-nerberg (Cost) a Norbert Van Yperzeele. Jejich putovní výstava má od 100 do 150 obrázků a za pomoci ECC se nabízí do světa. Na stránkách **ECC-blog** se lze podívat jak proběhl vernisážový ceremoniál v tureckém Eskisehiru.

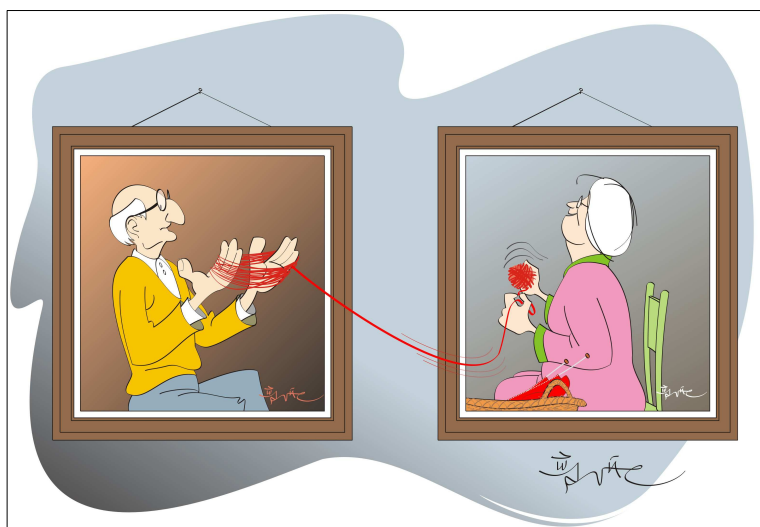
Dvě velké výstavy v Argentině: *jednak k Roku Kohouta* *jednak na téma: Babičky*

Museo de Humor Gráfico Diógenes Taborda v Argentině připravilo na začátek tohoto roku dvě kolektivní výstavy a zve k účasti na nich karikaturisty z celého světa.

Dne 28. ledna 2017 bude otevřena výstava na téma počátku nového roku dle čínského kalendáře - a letošní rok (jak dobře ví *Luftjarda Tvrdík*) je rokem **Ohnivého Kohouta** (*Fire Rooster*)

A žádá si od vás tři práce výtvarného humoru s těmito parametry: 0,30x0 measures 40 cm. c / u. Expose digital copies will be mailed in JPG format at 300 DPI c / u, along with a brief CV in word that contains data from mail, age, address, phone, etc.

Dne 8. března 2017 (na MDŽ)

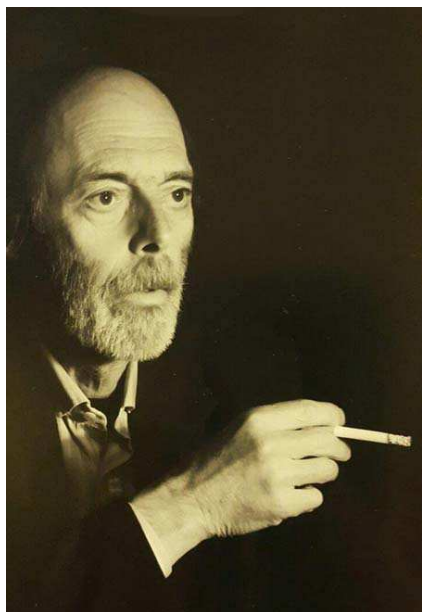
má být zahájena další výstava: **“GRANDMAS” (Babičky)**

Posílat se má opět nejvíce tři vtipné kresby 0,30x0 40 cm. c / u. Expose digital copies will be mailed in JPG format at 300 DPI. Along with a brief CV in Word that contains data from mail, age, address, phone, etc.

Ovšem termín je nejen pro „bábu rohovou“ šibeniční: jen do 15. ledna, což je zrovna teď!

Podepsán: ředitel musea *Jorge Omar Volpe Stessens*

Adresou k odeslání prací do muzea je e-mail: volpestessens@gmail.com

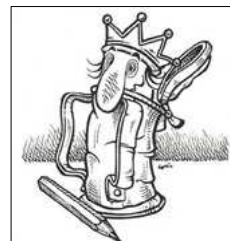
Zemřel Branko Najhold (70)

Branko Najhold (1947 - 2016) Rodák ze Zemunu zemřel 16. prosince minulého roku v rodném městě. Zde též založil a až do smrti řídil známý srbský **Zemun International Cartoon Festival** a zdejší karikaturistické muzeum.

Najhold vystudoval bělehradskou ekonomickou fakultu a jako spisovatel, kronikář města a esejista se zapsal do dějin karikatury v Srbsku. Obdržel za to všechno Cenu města Zemunu (2001) a také Cenu FECO (2006)

Čísla z belgického Olen

Olense Kartoenale ohlásilo k 31. 12. údaje o účasti v této tradiční soutěži karikaturistů. Seznam obsahuje **340 jmen autorů z 55 států**, kteří poslali do mezinárodní soutěže v Belgii **1.089 vtipných prací**

Sekora v Paříži

Málokdo z našich autorů kreslené legrace měl tak blízko k Francii. **Ondřej Sekora** se tak **výstavou „Ferda Mravenec a jeho tvůrce“** vrací do Paříže - až **do 10. 2.** je k vidění v tamním Českém centru.

Elżbieta Laskowska novou ředitelkou Muzea Karykatury ve Varšavě

Novou ředitelkou Muzea Karykatury im. Eryka Lipińskiego se stala **Elżbieta Laskowska** (na snímku). Primátorka Varšavy *Hanna Gronkiewicz-Waltz* tak akceptovala jednomyslné doporučení výběrové komise ve složení:

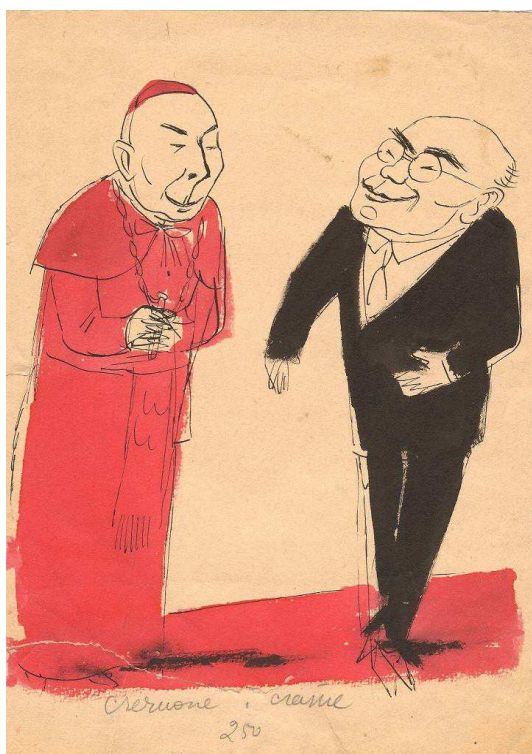
Tomasz Thun – Janowski – Dyrektor Biura Kultury - Przewodniczący komisji; *Joanna Szwejrowska* – Zastępca Dyrektora Biura Kultury – członek komisji, *Sebastian Cichocki* – Główny kurator Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie – Zastępca Przewodni-czącego Komisji; *Jacek Frankowski* – przedstawiciel Stowarzyszenia Polskich Artystów Karykatury.

Elżbieta Laskowska je magistrou umění (absolventka *Institutu Sztuki Wydziału Historycznego* Varšavské university. Ukončila navíc studia v programu *History and Philosophy of Art and Architecture* „Central European Univerzity“ v Praze (Česko). Laskowska připravuje dok-

torskou práci z oblasti karikatury v Institutu Polské akademie věd. V jejích plánech je několik zajímavých nápadů k rozvoji muzea a to i ve virtuální oblasti - tj mimo stálou budovu.

Foto: archiv MKVi.EL

Výstava ve Varšavě: Revoluce (po)październikowa. Polsko let 1956-1957
Byl to jen krátký smích

V Muzeu Karykatury visí **200 obrázků starších 60 let**, čteme... Když umřel **Stalin** (březen 1953), stalinismus v Polsku měl dál trvat. První náznaky, že by to tak být nemuselo přišly v roce 1955. V srpnu toho roku se v „Nowej Kulturze“ objevil „*Poemat dla dorosłych*“ **Adama Ważyka** – poetycki rozrachunek z socrealizmem przeprowadzony przez twórcę, który dotychczas był jego podporą. Ale přišel XX. sjezd KS SSSR a v Polsku VIII. Plenum KC PZPR. Tím byl kratičké „revoluci“ konec - do vedení vlády přišel **Władysław Gomułka**. Autoři výstavy v Muzeu Karykatury tuto dobu potenciálních společenských změn nazvali „(po)październikową“ (po)listopadová).

Vlevo: Jerzy Zaruba: „**Czerwone i Czarne**“ [S. Wyszyński, W. Gomułka], 1957

Prof. **Jerzy Kochanowski**, autor výstavy i textu v katalogu, píše, že „*Nowa żywiotowa rzeczywistość stała się też znakomitym obserwatorium dla satyryków. Dobrymi przewodnikami po krajobrazie społecznym Polski lat 1956-1957 okazali się satyrycy, a zwłaszcza karykaturzyści, przyzwyczajeni*

do wnikliwego obserwowania rzeczywistości i prezentowania jej w formie zsyntetyzowanej do nieraz kilku kresek”.

Výstavu o době „Października '56“ tvoří 15 kapitol - hesel:

Odwilż, Październik, Wybory, Czerwone i czarne (vztah „państwo-kościół“), Kobieta, Młodzi, Kulturalnie pod prąd, Marzenie o własnym samochodzie, Pieniądze, Prywatna inicjatywa, Za granicę!...

Na výstavě najdeme kresby karikaturistů **Karola Ferstera, Henryka Chmielewskiego, Henryka Jerzego Chmielewskiego, Eryka Lipińskiego, Jerzego Zarubę, Maję Berezowską, Zbigniewa Lengrena, Jana Lenicę, Jana Młodożeńca...**

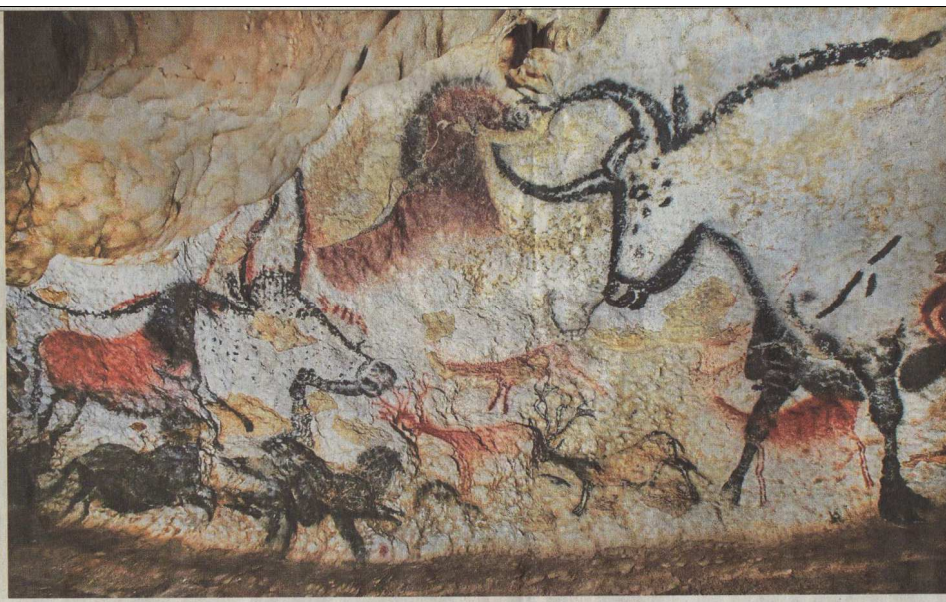
Výstava je od 18. listopadu otevřena až do 19. 3. 2017

Mistři malíři / Příjem variant či parodií trvá - zatím ještě po staru!

Je to tak, stále ještě nacházíme nové a nové (i staré a staré) exempláře na dosud v GAGu vypsaná témata „slavných obrazů a soch“ od neméně slavných výtvarníků - především z dob

Krásy jeskyně budou už pro oči všech

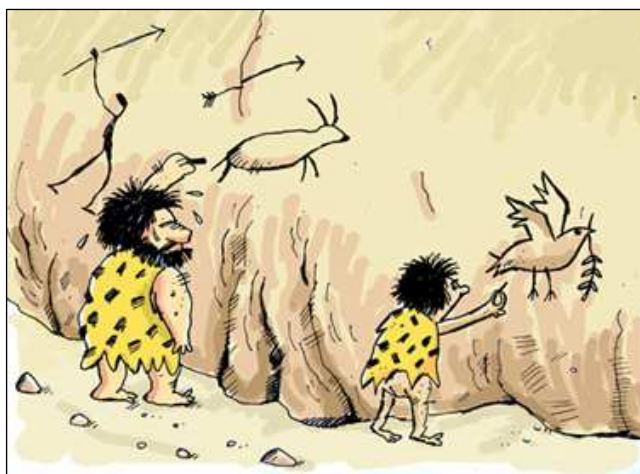
Francie o víkendu představila věrnou repliku jeskyně Lascaux, která je proslulá malbami a rytinami z mladší doby kamenné. Replika byla postavena u vesnice Montignac na jihu Francie, a tedy poblíž této takzvané Sixtinské kaple prehistorie. Veřejnost bude moci objekt, jenž obsahuje reprodukce všech prehistorických maleb z původní jeskyně v originální velikosti, poprvé navštívit už tuto středu. Zhotovení repliky stálo přes 60 milionů eur (1,6 miliardy Kč). Samotná jeskyně byla pro veřejnost uzavřena v roce 1963, protože oxid uhličitý vydechovaný návštěvníky narušil mikroklima jeskyně, takže malby začaly blednout. Soubor vyobrazení zdobící zhruba 150 metrů stěn tvoří zhruba 150 maleb a více než 15 000 skalních rytin z období 15 000 až 13 000 před naším letopočtem. Foto: Profimedia.cz

minulých. A jak vidíte i z dob dávno předávno minulých. Výstřižek z novin praví, že si lze jeskynní tvorbu pralidí nyní prohlížet in nature - rozumí se v jeskyních! A nelekejte se, není to už omezeno regulací počtu návštěvníků. Ve Francii to vyřešili jaksi „po čínsku“, když otevřeli **repliku** jeskyně *Lascaux*, proslulé malbami z mladší doby kamenné. Ve Francii se stává velkým tahákem pro turisty! Původní malby byly od roku 1963 nepřístupné, neb z lidského dechu bledly a bledly až vybledly. Ale teď je máme opět původně barevné a můžete při pohledu na ně klidně dýchat. Tedy pokud se vám z toho úžasného pohledu dech nezastaví...

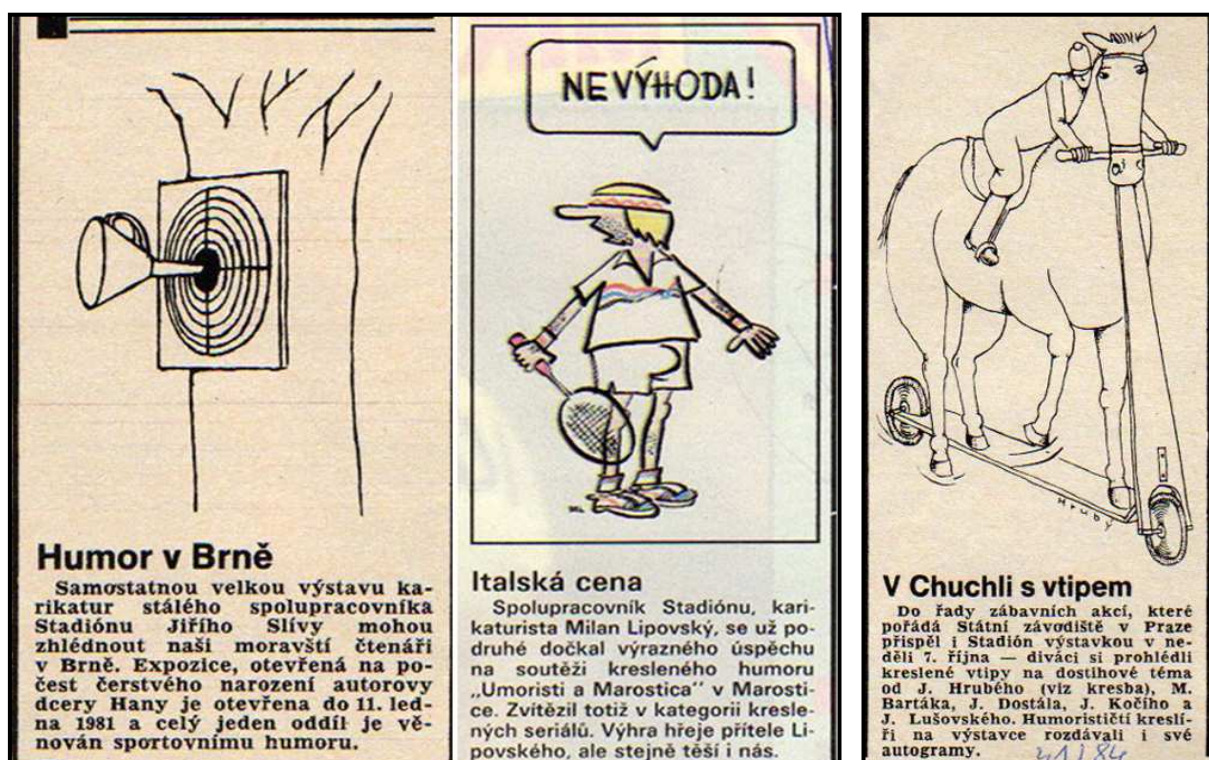
V katalogu jedné z mezinárodních soutěží jsme ale našli kresbu na dané téma od autora, který ještě stále dýchá.

A kreslí - viz obr. vpravo!.

A pokud byste se chtěli zapojit do cyklu **Mistři malíři**, můžete vtipy posílat dál do GAGu. Vedle „jeskyňářů“ stále „poptáváme“ (řečeno slovníkem inzerátů!) i další témata z minulého ročníku: parafráze obrazů *Michelangela*, *Muncha*, *da Vinciho*, *van Gogha*... A můžete se těšit i na *da Vinciho* „**Dámu s hranostajem**“ (viz vlevo!) o níž se nyní píše v souvislosti se zakoupením (nejen) tohoto díla polským státem od soukromého majitele - rodiny *Czartoryských*. K obrazu se váží zajímavá zjištění. Z nich zde aspoň jedno: Podle názvu obrazu by mělo jít o hranostaje, dle zoologů však jde o **fretku - albína**. Hranostaj je prý výrazně menší, je také těžko ochočitelny a plachý.

Byl by proto nevhodnou předlohou pro důkladně pracujícího Leonarda; navíc bílou kožešinu má hranostaj pouze v zimě... A sníh v Itálii? ®

Kdybyste mne rozkrájeli, **nikdy** bych nevěřil... Pardon... **tehdy** bych opravdu nevěřil, že takové drobné noticky, které jsem připisoval k obrázkům, mohou mít **někdy** dokumentární **hodnotu**. Neboli že budou **hodny** nějaké pozornosti badatele... **Hodný** jsem byl tenkrát k autorům, protože se jim i za takové drobné kresby objevila stovka ve výkazu honorářů za konkrétní číslo týdeníku **Stadión**. Ale byl jsem především **hodný** k domovskému časopisu, protože na straně 2 taková kresbička, ať už humorná anebo vážná, vždycky udělala divy, v převaze černobílých snímků a hlavně šedých textů drobných zpráviček a oznámení.

A dělo se tak po roce 1973, kdy jsem se do hnízda Stadiónu usadil po nástupu zlých časů, které autory píší ošklivě o sovětské přátelské pomoci a pak ještě vydávají celé zvláštní vydání univerzitního časopisu k pohřbu Jana Palacha, o které se perou u studentských kameletů Pražané, opravdu nemilovaly. Po působení v Junákově, kde jsem ještě napáchal něco ve smyslu úzké lávky mezi naší generací a těmi příštími v oblasti humorných kreslených seriálů, se stal sportovní týdeník úžasným místem (dokonce i pro novináře nestraníky!) Díky tříapůlletému působení v dětských čtrnáctidenících jsem se nakonec stal zajímavou postavou pro mladé historiky žánru „comics“ - ve všech čtyřech v posledním desetiletí vydaných encyklopediích (tři z nich jsou dvoudílné) jsem se našel v rejstříku a pár odstavců o mém kladném zápisu do dějin jsem zaregistroval i v hlavním textu. (O kresleném humoru žádné dílo není!).

Proč to tu uvádím? Protože to bylo příčinou, že jsem ještě na stará kolena (řádně promazaná antirevmatickým *olfenem*) rozhodl probrat obsah papírů v banánových krabicích. A začal z nich kompletovat další díly svého výstřížkového archívu, který se na samém konci let osmdesátých oťrásl ve své podstatě... A jsem konečně u konce: zde jsou tři z drobných nálezů v té věci. Snad je to natolik čitelné, že netřeba přepisovat. Ale je třeba je odatovat: **Slívova výstava v Brně (vlevo)** se konala v roce **1981**, **Hrubého kresba** z výstavy kreslířů Stadiónu na dostizích ve Velké Chuchli vyšla ve 41. čísle v roce **1984**. A uprostřed prozrazuje reprodukce vtípku od **Lipovského**, že Stadión před svým smutným koncem **počátkem 90. let** vycházel už celičký barevně!

+++

Možná stojí za to připomenout i hlavního grafika Stadiónu **Vladimíra Wimmera**, který se nájezdu karikatur do kdekteré rubriky nebránil a dokonce pečlivě upravoval i graficky náročné encyklopedické pěti strany o autorech sportovních vtípů... O nich, o **Šupichovi** a **Zátopkovi** i o dalších parádních kouscích lidí ve Stadiónu zase někde jindy a více. **S humorem!** (IH)

V Kralupech n/Vl. oživilí originální betlém karikaturisty

V neděli 27. listopadu 2016 byl v **Minicích**, městské části Kralup nad Vltavou, slavnostně odhalen tzv. **Minický betlém** (viz obr.!). Je instalován pod vánočním stromem u kostela sv. Jakuba Většího. Jeho autorem je místní výtvarník a karikaturista **Pavel Rychtařík**.

Betlém vznikl z iniciativy dobrovolných hasičů jednotky SDH Minice. Prvně vznikl už v roce 2013, jenže při třetí instalaci byl v prosinci 2015 zničen vandaly.

Díky finančním darům od sponzorů byl **Minický betlém** v roce 2016 obnoven. Výtvarný návrh vzešel opět z pera **Pavla Rychtaříka**. Následně bylo nutné postavičky vytvořit ve skutečné velikosti. To bylo prací perokreslíře **Miroslava Vomáčky**, grafika společnosti **Vendy atelier**. Celá dekorace je vyrobena z odolnějšího materiálu, který je navařen na kovových stojkách. Tak by měl obstát před zničením. Montáž prováděli členové **SDH Minice**. Po dobu zpřístupnění veřejnosti, je monitorován bezpečnostní kamerou. Betlém je doplněn o text, což je v zemi unikát. Postavičky mluví v obláčcích jako v komiksu. U příležitosti obnovení betlému vznikla jeho absolventská vizitka a betlém byl zaevidován jako atraktivní turistické místo. V sobotu 3. 12. 2016 mu požehnal administrátor Římskokatolické farnosti Kralupy nad Vltavou **Mgr. František Masařík** a poděkování patří jak autorům, tak početným sponzorům a dárčům do veřejné sbírky organizované při akcích SDH Minice. (red.)

Jan Tomaschoff vědecky!

České nakladatelství se chystá vydat populárně vědeckou publikaci s Tomaschofovými ilustracemi. Vzejde z pracovny profesora matematiky, v níž se pokouší srozumitelně vysvětlit teorii chaosu a matematiku provděpodobnosti a pod. Ač téma Jana dost zarazilo, výsledkem bude představení díla v Českých Budějovicích, kde bude probíhat vědecký kongres o **hermeneutice** a pořadatelé nabídli Honzovi i možnost vyprávět o tom, jak vznikají karikatury - i to prý je hermeneutika. Omluvil se, byv samozřejmě poctěn. Budou tam totiž přednášet vysokoškolsí profesori z

růzých oborů (právo, matematika, přírodní vědy) o hermeneutice ve svém oboru. A to prý není jeho liga, soudí skromně... Ale na tu publikaci se těšíme! (red.)

Ze života Fefíka (vpravo)

Ted' už snad můžeme prozradit, že se ve skutečnosti Fefík vůbec nejmenuje a narodil se...

Před Silvestrem to prasklo:

Dožil se 50 let.

V tzv. „Dvěstědvacítce“, zpravodaji *Klubu přátel Sorry* to šéfredaktor listu komentuje takto:

„Předposlední den roku patří hospoda Na Slamníku tradičně skupině OOO a oslavě mých narozenin, tentokrát poprvé padesátých. Od přátel jsem dostal měsíc padesátikorun. Od VZP blahopřání s pozvánkou na kolonoskopii. ®

Nakladatelství *Paseka* vydalo knihu Lucie Fialové „*The Tap Tap Řiditel autobusu*“. Samostatnou kapitolu v ní tvoří početné kresby *Michala Hrdého, Fefíka, Setíka, Marka Douši, Radka Rakuse, Jirky Košťáře, Vrány a Martyho*. (222)

Marek Douša se na stránkách *Reflexu* usadil velice dobře (viz recenzi na silvestrovské vydání časopisu v tomto GAGu). Z loňských kousků si zaslouží zpětnou pozornost třeba práce pro stylovou přílohu *Reflexu Excellent* (č.5/2016).

Také **ilustroval** knížečku *Pavla Špačka*. Je to taková novelka rozkročená od šedesátých let až doteď. Vydali to u Volvoxů Globatorů a jednu z ilustrací **vidíte vedle!**

Kulturní sloupky píše (!) pro **reflex online** už od prosince prošlého roku...

Tu je ukázka, kterou **Douša** 14. 12. 2016 vzpomněl památky a hlavně díla *Michala Hrdého*, s nímž si po roce 1990 velmi rozuměli:

Antonín Dvořák jako řezník a proč se nikde nepíše o komiksu *Rychlé pípy*

Neúplné encyklopedie bez vtipálků

Studoval jsem poslední dobou řadu encyklopedií o českém komiksu, kterých za poslední roky vyšla (díkybohu) celá řada. Je to pěkné a poučné čtení, přesto mám, jako v žádném případě neodborník, jednu vážnou výhradu. V žádné z těch knih jsem nenarazil na zmínku o komiksu *Rychlé pípy*, který kreslil **Michal Hrdý** (pro *Škrt*).

Michal Hrdý (5. 7. 1959, Praha - 13. 6. 2003, Praha) byl český karikaturista.

Typická pro něj byla záměrně primitivní, lineární „dětská“ kresba a absurdní, dadaistická nebo drasticky černá pointa.

O Hrdém více: Vystudoval střední umělecko-průmyslovou školu sklářskou v Železném Brodě. Od r. 1978 publikoval v časopise *Dikobraz* a byl kmenovým karikaturistou časopisu *Sorry*. Ilustroval také nové vydání Jirotkova *Saturnina* a další publikace, především knižní soubory povídek Šimka a Grossmanna. (r)

Neprakta v Chebu!

Velká výstava *Nepraktky* v západočeském Chebu, o níž jsme přinesli zprávy v minulém ročníku GAGu, byla prodloužena do 22. ledna 2017. (JK)

Vidíte, děti? Celý tatínek! Kam ho postavíte, tam zůstane stát!

To se, kamaráde, nesmí všechno prohlásit a nastrkat do ženských!

Nepřakta 58

Děkuji za optání, ale zůstanu. Nesnáším jízdu po moři.

Chtěl bych nějakou knihu.
Ale nic uměleckého, jen tak něco ke čtení.

K novému z dlouhé řady Nepřaktových týdenních kalendářů není třeba dlouhých vysvětlení... Ale pár řádek snad neuškodí: I nyní má formát podlouhlejší než tyto stolní kalendáře mívaly -

to proto, že je - jak psáno na titulu a vidno z našich ukázek - obrázkový. Vydal opavský Rudolf Tesař, jako autor humoru (?) je uveden Miloslav Švandrlík. "Obálkový" vtip je se sněhulákem, v čemž se vydavatel trefil do letošní nadílky. Také další vtip jsme vybrali z druhého lednového (tohoto) týdne na sněhulákovské téma. Dolní dva vtipy jsme vybrali podle jiného klíče. Vlevo další z vtipů trosečnických (v *Mladém světě* bývaly publikovány v rámečku jako "Kruté moře". Název zvolila redakce jaksi žertovně - podle tehdy promítaného anglického filmu z druhé světové války.)

A vpravo je jeden z prvních vtipů dvojice *Kopecný - Winter*. Je cenný i tím, že je přímo v obrázku časově zařazený (1956). Dá se z ní dobře vypočítat, jak od té doby pokoročil typický *Nepraktí* kresebný styl. A jak se od učesaného (mavného) tvarování oblečených ženských postav postupně přes známé dikobrazí brzdění prodral k pozdějšímu vrcholnému období nahého *zadečkování*. Vlastně je zajímavé jak to, co z pohledu běžného konzumenta může vypadat jako neústrojný prvek v jinak stylově téměř jednotném obsahu, je pro fajnšmekry (= abonenty GAGu) přímo višničkou na dortu! (ih)

Šachový říjen v železniční zemi

Nedejte se zmýlit prostředním plakátem, který vznikl opravdu v roce 2005, jak uvedeno. Byli jsme s GAGem u toho, když Šachový vlak tehdy přímo z vernisáže startoval z "Masaryčky".

A od té doby šachové vtipy Miroslava Bartáka stále brázdí po kolejích českou krajinu, aby propagovaly zajímavou aktivitu pražských šachistů.

Nejen na podzim, ale také v prosinci zdobila výstava jednu z nádražních hal - tentokrát tu v Plzni, kde ji spatřil

a pro GAG vyfotografoval **Emil Šourek**. Pokud člověk spěchá na vlak, má výstava smůlu. Ale když teď v zimě nejsou vzácná zpoždění, jde o vítanou náplň pro cestující s nečekaně získaným časem. A jelikož jde o dobré kreslené vtipy, možná to pomůže i navodit na peronu příjemnější atmosféru v jinak nepříjemné chvíli... (G)

Nepraktivi Pábitelé v Hrabalově Libni

Sezónu roku 2017 zahájí v *Libeňském zámečku* (Zenklova 1, Praha 8) **17. ledna v 17 hodin** vernisáže výstavy *Myslitelé, pábitelé, objevitelé v kresbách Jiřího Wintera - Neprakti*. Pořádá Městská část P8. Zajímavý nápad soustředit pro výstavu právě tyto kreslené vtipy vysvětluje v textu připojeném k pozvánce **Daniela Pavlatová** souzněním Mistra s Hrabalovým duchem, který se dosud vznáší nad Libní:

Věnujeme ji všem pábitelům, myslitelům a objevitelům - snílům a idealistům, kteří nechávají stopu v čemsi nehmotném, co někdy nazýváme "kulturní povědomí národa". (g)

Oslavenci 2016 s posilou

V Malostranské besedě proběhla v prosinci tradiční výstava šesti Jubilantů ČUK 2016, rozšířena o dva mladé členy. Přání k jubileu si tedy zasluhují *P. Rumlar, J. Bernard, O.*

Hejzlar, V. Linek, P. Kotyza, J. Tomaschoff (**viz foto vpravo**), každý z nich se prezentoval jako osobitý autor po stránce obsahu i formy. P. Rychtařík (**viz panel vlevo**) a R. Kelbich prokázali své kvality spíše po formální stránce. Na autora vyšly jeden či dva výstavní panely. Doloženo v katalogu tradičního formátu.

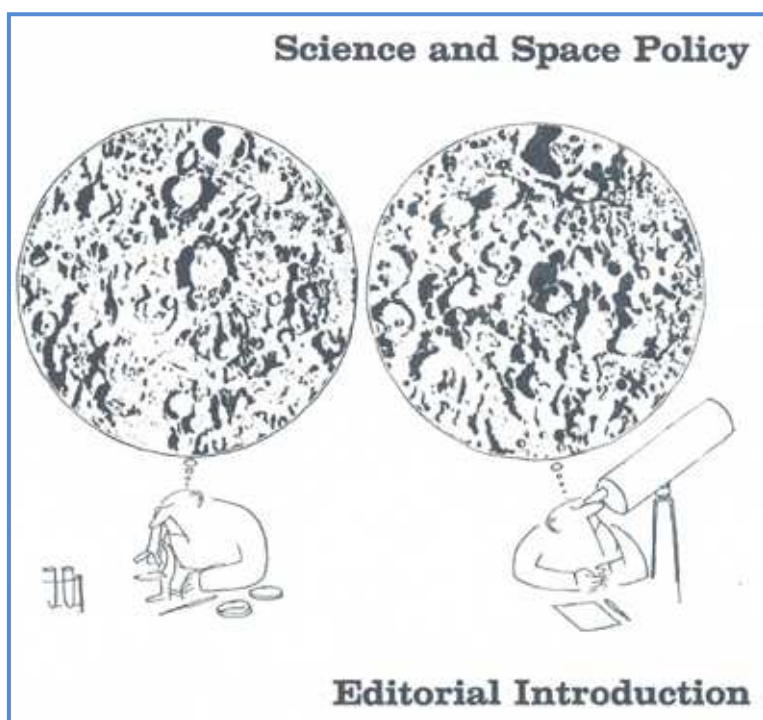
Poněkud problematická je návštěva inovovaného prostoru, nesporné kvality, která je však možná jen v rámci pořádaných představení, zpravidla večer. Zpravodaj využil sobotního od-

poledního času dětského představení a během příprav mobiliáře expozici navštívil. Personál byl vstřícný včetně hlavního manažera, oporou byla i osobnost s přátelskými až rodinnými vazbami zastížená v plném pracovním nasazení.

Text a foto: **Jan Koutek**

Renčín „75“: 149 vtipů pro vědecké Chicago

K 75. narozeninám **Vladimíra Renčina** jsme přinesli už pár originálních obrázků či dokumentů z archívu. Soudíme, že „nových“ kreseb z posledního čtvrtstoletí koluje po netu „milión“ a také sebraných vtipů v desítkách alb je možné objevit v knihkupectví bez problému.

Jenže v prvním půlstoletí Vladimírova života se nikomu o googlování ani nesnilo a ani s knihami jeho kreslených vtipů to - co do počtu - nebylo moc slavné. Proto rádi vyhledáváme a připomínáme různé kousky a informace z jeho začátku.

Jiří Hruboš třeba eviduje mj. obrázek (**viz vlevo!**) z roku 1967; jde o kresbu z chicagského měsíčníku „*The Bulletin of the Atomic Scientists*“, vydaný téměř přesně před 50 lety. V tomto vědeckém časopisu Renčínovi otiskli v letech 1966-1983 celkem 149 kreseb; z toho 20 titulních stránek! ®

Výzva: prosíme čtenáře, především ty s GAGem kolaborující (= spolupracující), aby posílali své příspěvky, ať už obrazové anebo psané (pozvánky a názory) na adresu redakce vždy do 10. dne v měsíci. **Ď.**

Dokument / Semafor pohledem maturanta - kreslený humor

Psal se rok 1959 či 1960 a divadlo Semafor nadchlo tehdejšího studenta před maturitou, který nemohl tušit, že z něho za půl století bude GAGmen. Ale cosi ho pudilo, aby si vše o těch malých formách schovával, vystřihoval a nalepoval (dnes už víme, že v něm už tehdy klíčilo redak-
torské zrno). A nebál se

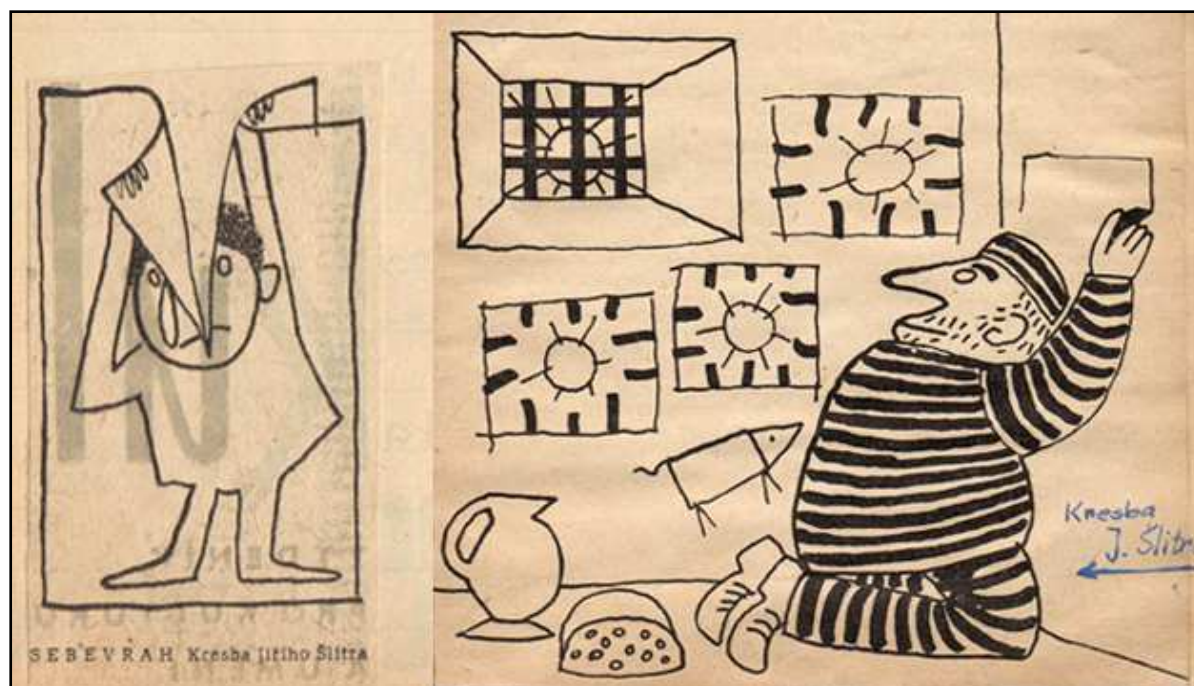

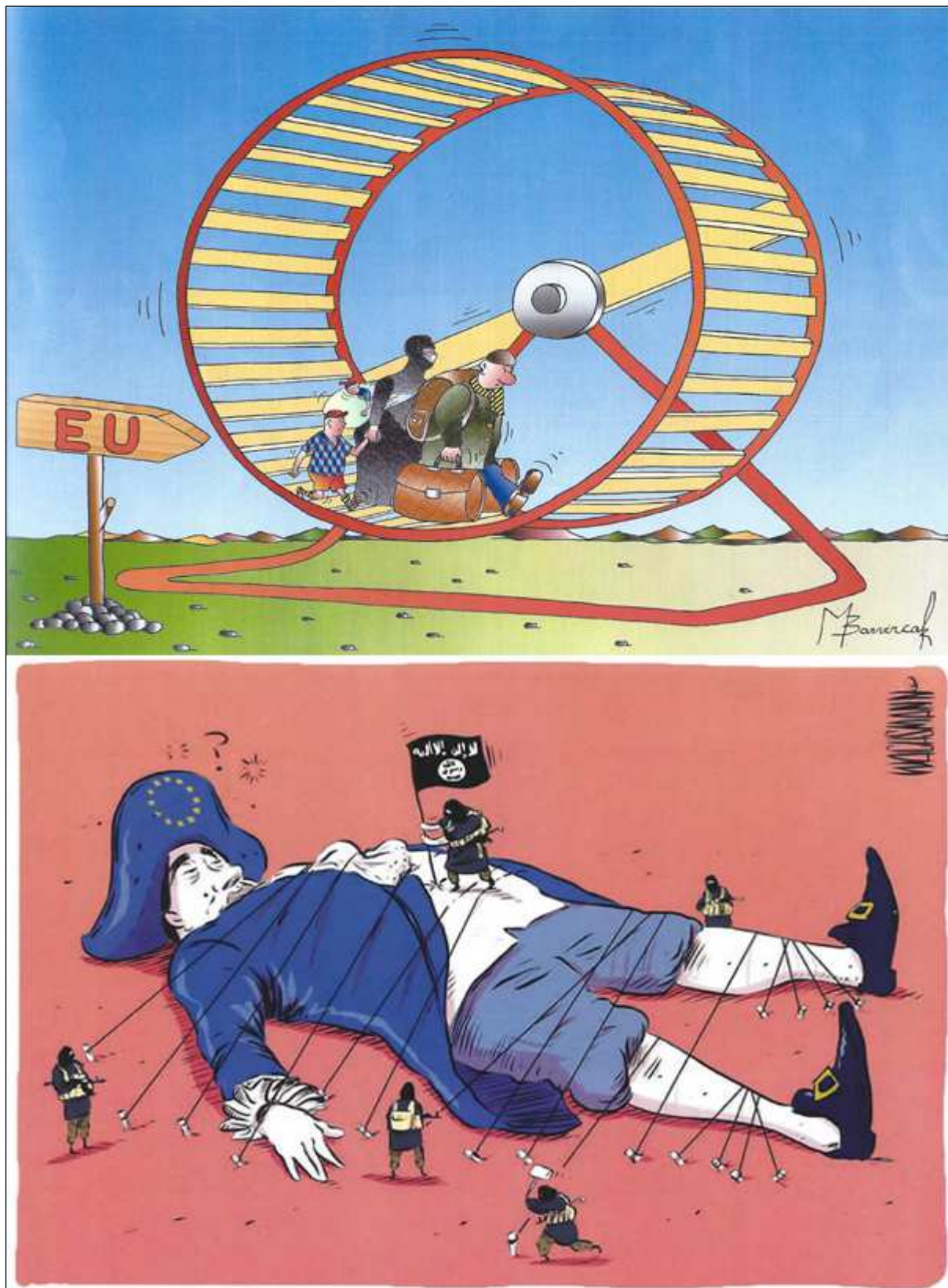
- zcela zaslepen úžasnou září nad hlavami pánů S + Š a jasem z jejich písniček - ani bojovat jako lev za tyto nespravedlivě dobovým kulturním tiskem mírně napadané umělce.

Bránil je ovšem jen plnicím perem na stránkách svých Semafor sešitů č. 1- 4. Kopie některých kousků ze svazku č. 1 vidíte **nahore**. Bylo to v době, kdy Sergej Machonin vyhlásil Semaforu "válku" a po uvedení "Takové ztráty krve" si z nenaplněných ambicí (spíš kritiků než diváků) dělali legraci i karikaturisti! To se přece nedalo odpustit vůbec nikomu a tak student tvrdě sepsul i pány Hanuše a Lidáka kreslící pod šifrou **Had'ák**.

Netušil jsem, že už za rok budu právě za Mirkem Lidákem chodit do redakce MS a obdivovat jeho tvorbu. Ani to, že i Lidák bude obdivovat duo S+Š jako já. "Taková ztráta inkoustu" bědoval recenzent a já si to s autorem na místě vyřídil za kresbu na stránkách *Divadelních novin*. Už brzy to byl právě **Had'ák**, kdo si skvěle střihnul portrét **Jiřího Šlitra** (viz kresbu v rámečku vpravo dole a **profil na fotce** vlevo dole). A bylo mu odpuštěno.

A v Semaforsešitu se brzy objevily i vtípy od **Jiřího Šlitra**! Vlevo **Sebevrah**, vpravo **vězeň...** (g)

1. cena: Miroslav Barvirčák - Slovensko (USD 10 000) - *Korzár* (viz obr. nahoře!)
2. cena: Jonatan Wachsmann - Izrael (USD 5 000) - *Calcalist* (viz obr. dole!)

Miroslav Barvirčák
(portrét vlevo!)

3. cena: Steve Sack - USA
(USD 3 000)
- *Minneapolis Star Tribune*

Diplomy (10x Citation for Excellence):

Kursat Zaman - Turecko (viz obr. vpravo nahoře!)

Vasco Cargalo - Portugalsko;
Tom Kuenzli - Švýcarsko;
Javad Alizahed - Irán;
Jin Xiao Xing - Čína;
Raimundo Rucke - Brazílie;
Ahmad Momeny - Afganistán;
Mike Lukovich - USA (viz obr. vpravo!)
Niels Bo Bojesen - Dánsko;
Passaprawas A-Chinobonwat - Thajsko.

Webové stránky soutěže pořádané Spojenými národy jsou zaštitěny samotným „**Secretary-General of the United Nations**“ ctihodným panem Pan Kimonem. Tři finanční ceny a deset plaket s diplomy získávají letos už po dvanácté karikaturisté, jejichž kresby posuzují opravdu vážené osobnosti. Od roku 2005 se jejich jména a hodnoty dají najít na webové adrese:

http://www.lurieunaward.com/2016winners_w1.php

Pro zajímavost uvádíme pár zajímavých jmen: někdejší generální tajemník OSN Kofi Annan, Michail Gorbačev, Chairman Ranan R. Lurie, publicista Lord Weidenfeld of Chelsea aj.

Ve čtyřicítce jmen na panelu rozhodčích jsme našli i jména **Her Excellency Edita Hrda** Ambassador and Permanent Representative of the **Czech Republic** to the United Nations, New York - a **His Excellency František Ružička** Ambassador and Permanent Representative of **Slovakia** to the United Nations, New York.

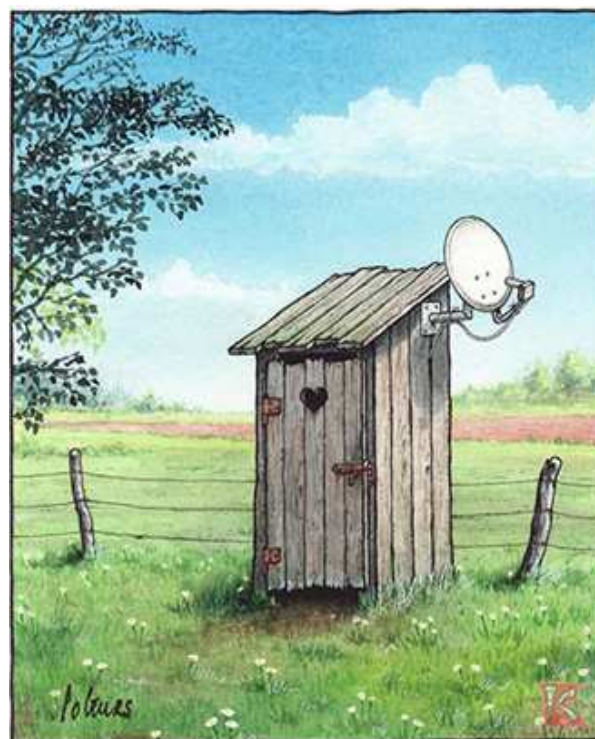
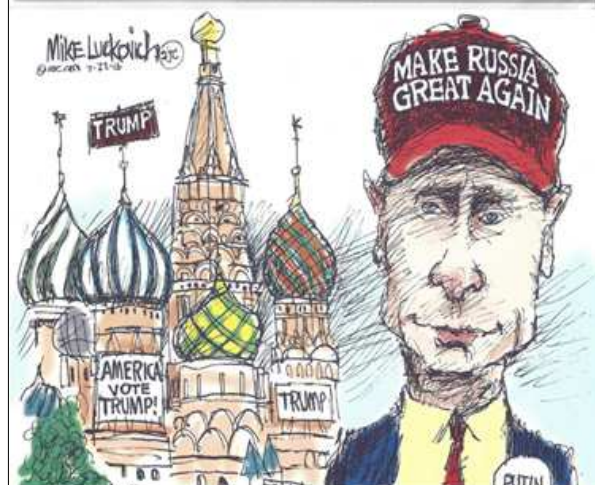
2. Int'l Cartoon Contest 2016 - Kosovo

Téma: **Člověk a technologie**

1. cena: **Pol Leurs** - Lucembursko - viz obr.!
2. cena: **Constantin Pavel** / Rumunsko
3. cena: **Silvano Mello** / Brazílie

Special Prize: Liviu Stanila / Rumunsko ; Saman Torabi / Iran ; Vladimir Kazanevsky / Ukrajina ; Javad Takjoo / Iran ; Hule Hanušić / Rakousko

Další práce ze soutěže: https://www.facebook.com/pg/KrAgi-Kozvak-519492904885582/photos/?tab=album&album_id=660648664103338

5. Sejong Int'l Cartoon Contest SICACO 2016 - Korea

Téma: **Trauma & Uzdravení**

Grand Prize:

Mihai Ignat (Rumunsko)

Viz obr. vedle!

Gold Prize:

Ali Mirae (Iran)

Viz obr. vpravo!

Silver Prize:

Konstantin Kazančev (Ukrajina)

Silver Prize:

Akijoshi Sugimato
(Japonsko)

Bronze Prize:

Kim Heung Sea (Korea)

Bronze Prize:

Marijan Pavečić (Chorvatsko)

Viz kresba vlevo dole!

Bronze Prize:

Musa Gumus (Turecko)

Bronze Prize:

Horia Crisan & Bogdan Petry (Rumunsko)

Kresba: **Marijan Pavečić** (Chorvatsko), SICACO Korea - Bronze Prize

Int'l Cartoon Festival Ymittos 2016 - Řecko

Pozoruhodné výsledky přinesl loňský *cartoonfestival* v Řecku - ani jedna cena nezůstala v pořadajících zemi! Zato 4 + 2 jména vítězů pocházejí z Iránu...

1. cena: Passaprawas Achinoboonwat / Thajsko
2. cena: Benjamin AleAli / Iran
3. cena: Prize Ali Divandari / Iran
4. cena: Efat Amjadipoor / Iran
5. cena: Prize Heibat Ahmadi / Iran

Další ceny jsou označeny jako „praises“:

1. Abedin Mohammadi / Iran; 2. Julian Pena-Pai / Rumunsko; 3. Gergely Bacsa / Maďarsko; 4. Hamid Soufi / Iran; 5. Karry J. A. C. Cueva / Peru; 6. Luc Descheemaeker / Belgie; 7. Ilker Isikci / Turecko; 8. Estela Peralta / Kolumbie.

1. Cartoon Exebithion Čakovec - Chorvatsko

1. cena: Darius Dabrowski - Polsko
2. cena: Fakhredin Dost Mohamad - Irán
3. cena: Sergej Rjabokon - Ukrajina

Čestná uznání - diplomy:

Marijan Pavečić - Chorvatsko; Oleksij Kustovsky - Ukrajina; Ivailo Cvetkov - Bulgarsko; Stefaan Provijn - Belgie; Saša Dimitrijevič - Srbsko.

4. KalDer Bursa International Cartoon Contest - Turecko

Téma: "NEW LIFE"

Uzávěrka: **19. 1. 2017**

Počet: 3 kusy

Formát: 300 dpi jpg format

Adresa: bursa@kalder.org

The caricatures can be published, yet should not be awarded in another competition.

Ceny:

1st Place 3.000 TL ve plaque

2nd Place 1.500 TL ve plaque

3rd Place 750 TL ve plaque

3x Honorable Mention Plaques

Anatolian Caricaturists Society Special Award (plaque)

Info: www.facebook.com/kalder.bursa social media

Contact Information: Arzu Özel

Adresa: KalDer Bursa Department (Türkiye Kalite Dernegi Bursa Department)

Fethiye Mah. Sanayi Cad. No: 317/2 Nilüfer / Bursa / Turkey

13. Int'l Cartoon Contest SYRIA 2017 - Syrie

Téma Cartoon Section: **Free (funny)**

Téma Caricature Section: **Syrian cartoonist Momtaz Al-Bahra**

(fotoportréty umělce jsou na webu. www.raedcartoon.com)

Počet: max. 2 práce

Formát: A4, 200 dpi, JPG/JPEG - free techniques.

Deadline: 25. 2. 2017

Ceny: Golden, Silver, Bronze and 5 Special Prizes.

Adresa: syriacartoon@gmail.com ; **Info:** Syria Cartoon website: www.raedcartoon.com

Int'l Cartoon Contest: *Binding Terms and Conditions*, Peer - Belgie

Deadline: 3. 2. 2017

Téma: "**Bruegel in 2017**"

Město Peer oslavuje **650. výročí**. One of Belgium's most famous painters, **Pieter Bruegel the Elder**, was supposedly **born in Peer** (Grote-Brogel). *We wonder what Bruegel would think of the world today; as it is in 2017.*

Počet: max. 5 prací

Adresa: Stad Peer - Cartoonfeewstival Peer650

Zuidervest 2a B- 3990 Peer; BELGIUM

Anebo e-mail: cartoonfestival@peer.be

Formát: 210 x 297 mm (A4).

Ceny:

1st prize: €700 + souvenir

2nd prize: €350 + souvenir

3rd prize: €150 + souvenir

Pro všechny vítěze: **three days (and 2 nights) in Peer** for

the awards ceremony. Vernisáž a **ceremoniál: 6. 5. 2017**. Výstava: **7. 5. - 30. 7. 2017**.

Info: <https://www.peer.be/cartoonfestival> anebo www.toerismepeer.be

Int'l Humor Exhibition of Piracicaba for Women Cartoonists (SP) - Brazílie

Prefeitura de Piracicaba | Secretaria da Ação Cultural | CEDHU Piracicaba

CEDHU Piracicaba a Int'l Humor Exhibition of Piracicaba (Sao Paulo) zvou ženy karikaturistky do Brazílie v r. 2017. Jde o výstavu cartoons, caricatures, car-toons, illustrations a comic strips. Název: **Batom, Lápís**

& TPM - 2017 (Lipstick, Pencil and PMS). Deadline 13. 2. 2017. Jde o 7. ročník výstavy (poprvé konala v r. 2011) k MDŽ (od **12. 3. do 9. 4. 2017**). Počet max **3 kusy** na osobu, max. **rozměr** papíru A3; možno poslat též na **e-mail** (jpeg format and 300 dpi).

Adresa: tpm@salaodehumor.piracicaba.sp.gov.br / contato@salaodehumor.piracicaba.sp.gov.br

Info: Úplné **podmínky účasti** najdete na: www.salaodehumor.piracicaba.sp.gov.br

1. Global Caricature Festival on Safe Community Mashhad 2017 - Iran

Simultaneously with the international conference on safe community, Mashhad 2017, the first global caricature festival will be held.

Témata:

- 1 - Safety and urban transportation
- 2 - Health, hygiene, and safe community
- 3 - Safety in public places and urban environments
- 4 - Safety and municipal services
- 5 - Safety in urban design and urbanization
- 6 - Information technology (IT), communications,
- 7 - The culture of citizenship and safe community
- 8 - Safety risk management

Info: o konkrétních podtématech je na webu pořadatelů.

The specific topic of the festival: what will the future cities look like?

Formát: JPG format, 2000 pixel, and 300DPI

Festival prizes:

1. cena: 1500 \$, trophy, and honorable Mention
2. cena: 1000\$, trophy, and honorable Mention
3. cena: 750\$, trophy, and honorable Mention

Special prize: *Three awards (each costs 10 million Rials) will be presented to the three artists*

Festival & Výstava: 6. - 8. 3. 2017

Deadline: 23. 2. 2017

Adresa: safe-2017cartoon@mashhad.ir

Secretariat: Safe Community Conference Office, Charsoogh1, Art Center, Koohsangi Park, Mashhad, Iran.

Philosopher Wang Yangming Caricature & Ancient China in the Eyes of Artists Int'l Competition & Exhibition

The objects of the competition are Cartoon, drawings, graphics and other works of fine arts created by artists.

Téma:

1. *Philosopher Wang Yangming Caricature*
2. *Ancient China in the Eyes of Artists*

Formát: Maximum A3 (297 x 420 mm).

Deadline (preferují se originály!): 25. 2. 2017

(date of the postmark),

Obálku označit: Organizing Committee of "Philosopher Wang Yangming Caricature & Ancient China in the Eyes of Artists" 2017 International Exhibition.

Participants can also **send electronic edition** (JPEG, 300dpi)

to cmiassn@163.com.

Adresa: 2801 Suite, No.7 Building, Tianchang Yuan Media Village, Beiyuan Road, Chaoyang District, Beijing 100107 CHINA

Ceny: Grand Prix (1x) 1500 USD / Gold Medal (2x) 1000 USD / Silver Medal (4x) 800 USD / Bronze Medal (6x) 600 USD / Special Prize (30x) 300 USD

Contact Information: E-mail address: cmiassn@163.com

Výsledky: www.cmiassn.org . **Výstava:** Duben 2017

XIX. PortoCartoon 2017 - Portugalsko

Téma: TOURISM (Turismus) Special téma pro CARICATURE: **Pablo Picasso** a **Antonio Guterres**.

Deadline: 28. 2. 2017

Adresa: PortoCartoon-World Festival, The Portuguese Printing Press Museum, Estrada Nacional 108, nº 206, 4300-316 Porto, Portugal. Rozměr: max. 42x30 (A3)

Info: <http://www.rahimcartoon.com/festival/3203-19th-porto-cartoon-world-festival-portugal,2017>

IV. Cartoon Gathering - Egypt

Téma: The Woman (Žena)

Deadline: 10. 3. 2017

Ceny: 0 - Pouze výstava!

Počet: max: 5 works

Formát: size A3 in JPG format (300 dpi)

Katalog: Gratis en pro vystavující autory

Adresa: egyptcartoon2020@gmail.com ; **Info:** <https://www.facebook.com/egyptcartoon>

23. Int'l Cartoon Contest **Golden Keg / Zlatý soudek**, Prešov - Slovensko

Téma: PIVO

Ceny: VELKÁ CENA (Grand Prix) ZLATÝ SÚDOK a 500 €

1. cena Malý ZLATÝ SÚDOK a 200 €

2. cena Malý ZLATÝ SÚDOK a 150 €

3. cena Malý ZLATÝ SÚDOK a 100 €

Deadline: 3. 3. 2017

Počet: max. 5 prací (jen originály)

Rozměr: max. A4. Každé dílo nutno vzadu označit jménem a úplnou adresou autora.

Vracení: oceněné práce sa stanou majetkem PIVNEJ GALÉRIE - Prešov.

Katalog: Výstavní katalog dostane každý oceněný autor v tištěné podobě.

V elektronické podobě každý účastník soutěže na svou e-mailovou adresu.

Adresa: ŠARIŠSKÁ GALÉRIA (p. Fedor VICO) ul. Hlavná 51, 080 01 Prešov - SLOVENSKO

Obálku s příspěvkem označte viditelně heslem „PIVO“

Ceremoniál: 1. 4. 2017 v Prešově spolu s vernisáží výstavy nejlepších prací.

Info: e-mail: fedorvico@gmail.com

Kalendarium

Pečlivý čtenář už to ví z dnešního komentáře k **Bilanci české karikatury 2016**. Totiž, že od tohoto čísla přistupujeme k zjednodušení, tj. zkracování propozic, které vydáváme už 15. rok jako službu čtenářům GAGu. Ale toho si jistě všimli i ti, kteří tyto podklady využívají při obesílání mezinárodních soutěží. Proto už vědí, že základní fakta (název, téma, výši odměn vítězům, zášlací adresu, **odkaz na originální znění**) a samozřejmě **datum soutěžní uzavěrky**, se z GAGu budete dozvídat i nadále. *) Vždyť právě podle data **deadline** tyto soutěže už tradičně řadíme do tabulky, kterou zařazujeme právě sem, na konec rubriky **Propozice**.

V nich sledujeme, jak pomalu končí soutěžní leden (po půli měsíce tu zbývá aktuálně už jen šest nabídek) ale zároveň vypuká naplno únorová přehánka v čele s legnickým Satyrykonem a oživeným Portocartoonem. Prozradíme ještě, že příště už přineseme data více březnových soutěží, mezi nimiž budou třeba zajímavá příležitost zabojovat o jednu z tuctu cen *tOOons-magazinu* z Norska anebo obeslat soutěž v tureckém Izmiru. (G-men)

***) Dnešní soutěže se už už podařilo smrsknout na pouhé dvě stránky, avšak... Dorazila ještě pravidla **Zlatého soudku** (3. 3. tr) a to jsme nemohli opomenout. Ať na vymýšlení máte víc času!**

2017!	Název soutěže	Body *)	Deadline	GAG **)
Leden 2017	„Carnival; Erotica“ 2017 - Strumica, Makedonie - Nové!	***	17. 1. 2017	12
Hoří!!!	KalDer Bursa ICC - Bursa, Turecko - New!	-	19. 1. 2017	1
Hoří!!!	SOAL 2017 Autumn Salon of Lat. Amer. - Brazílie - New	výstava	20. 1. 2017	12
Hoří!!!	„Migration“ - Golden Helmet - Kruševac, Srbsko - Nové!	***	25. 1. 2017	12
Příhořívá...	Autószeaktor C. Contest - Budapest, Maďarsko - NEW!	-	31. 1. 2017	12
Příhořívá...	Biennial of Graphic Humor - San Antonio, Kuba - nové!	**	31. 1. 2017	12
Únor	„Breugel“ - Peer, Belgie - Nové!	-	3. 2. 2016	1
Náš tip!	„Tolerance“ Satyrykon - Legnica, Polsko - Nové!	*****	6. 2. 2017	12
	Piracicaba - Brazílie - Nové, ale JEN PRO ŽENY!	pro ženy	13. 2. 2017	1
	Caric. Festival Safe Community - Mashhad, Írán - Nové	-	23. 2. 2017	1
	Philosopher Wang Yangming - Peking, Čína - NEW!	-	25. 2. 2017	1
	Cartoon Contest - Syrie - nové!	**	25. 2. 2017	1
	Porto Cartoons - Porto, Portugalsko - Nové!	****	28. 2. 2017	1
Náš tip!	„Pivo“ Golden Keg - Prešov, Slovensko - novinka!	****	3. 3. 2017	1
Březen	Cathering - Cairo, Egypt - Nové! - JEN VÝSTAVA!	-	10. 3. 2017	1

*) ve sloupci **Body** vycházíme z hodnocení soutěže u cartoonistických portálů, hlavně však z vlastních zjištění. **Čím více hvězdiček, tím lepší soutěž.** Bez hvězdiček jsou obvykle nové nebo méně známé či čitelné soutěže.

***) ve sloupci uvádíme **číslo** e-GAGu, v němž najdete český výtah z propozic. A odkaz na závazný originál.

V redakci už máme nová čísla **BUMerangu** a **Sorry**. Děkujeme na Slovensko za posílání (v Praze se neprodává). **Sorry** se v Praze prodává, proto nás stojí každý měsíc padesátka. Obsahu obou oživených **satirických legend** si všimneme příště. **GAG** má dnes už padesátka stran; a víc ani ň.

e-GAGmag * Měsíčník autorů a přátel české karikatury. Založeno r. 2003. 15. ročník. Toto je č. 2011/1 (628) z 15. 1. 2017 * Číslo 2017/2 vyjde asi 15. 2. 2017 * Redakce: ivan.hanousek@dreamworx.cz ®